Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Kypriakos Fylax

1922-01-12

þÿ š Å À Á ¹ ± º Ì Â ¦ Í » ± ¾ - ± Á . 7 7 8

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/10443

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:

ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι			ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι		
Ἐτησία	Σελ.	12	Ἐτησία	Σελ.	15
Ἑξάμηνος	»	6	Ἑξάμηνος	»	8

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 3.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ Γ' (ΙΣΤ') ΑΡ. 143 (778).

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου), τῇ 12ῃ Ἰανουαρίου 1922.

Η ΕΛΛΑΣ ΑΣ ΒΟΗΘΗΣΗ, ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΕΑΥΤΗΝ

Ὁ διάδοχος τοῦ κ. Μπριὰν εἰς τὸ Πρωθυπουργικὸν ἀξίωμα καὶ πρώην Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας κ. Ραϊνόλδος Πουαγκαρὲ εἰς ταυτόσημον δήλωσίν του πρὸς τὴν Γερουσίαν καὶ τὴν Βουλὴν διέγραψε τὴν πολιτικὴν τὴν ὁποίαν εἶνε διατεθειμένος νὰ κολουθήσῃ ὡς πρὸς τὰς Ἀγγλο-Γαλλικὰς σχέσεις καὶ τὴν διαρρύθμισιν τῶν πραγμάτων τῆς Ἀνατολῆς. Ὡς πρὸς τὴν τελευταίαν δὲ ἀνεκοίνωσε πρὸς τὰς Γαλλικὰς ἀντιπροσωπείας τὴν γνώμην του ὅτι πρέπει αἱ τρεῖς σύμμαχοι, Γαλλία, Βρεττανία καὶ Ἰταλία νὰ διασκεφθῶσι πῶς θὰ ἦτο δυνατὸν διὰ κοινῆς προσπαθείας νὰ παρακωλυθῇ ἡ ἐπανάληψις τῶν Ἑλληνο-Τουρκικῶν ἐχθροπραξιῶν «ἵνα ἐκ συμφώνου δρέψωσι τὰ πλεονεκτήματα τῆς συμφωνίας τῆς Ἀγκύρας καὶ ἐν τέλει φέρωσιν εἰς τὰς πύλας τῆς Εὐρώπης τὴν εἰρήνην...»

Κατὰ τὰς δηλώσεις αὐτάς, ὁ «λυσσῶν κύων ὁ ὁποῖος ἐκάθητο ἐπὶ τῶν νώτων τοῦ Μπριὰν» κατὰ τὴν ἔκφρασιν Ἄγγλου δημοσιογράφου ἐμποδίζων ἐκεῖνον ἀπὸ τοῦ νὰ πλησιάζῃ πολὺ τὸν Βρεττανικὸν λέοντα ἑτοιμάζεται ἤδη νὰ δώσῃ τὰς δύο χεῖρας πρὸς τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Ἰταλίαν χάριν τῆς... εἰρήνης τῆς Εὐρώπης. Ἀλλ' ἐνῷ ἡ γλῶσσα ἐδόθη, ὡς λέγουσιν, εἰς τοὺς διπλωμάτας διὰ νὰ ποκρύπτωσι τὰς βαθυτέρας σκέψεις των, ὁ κ. Πουαγκαρὲ ὁμιλεῖ παραδόξως μετὰ μεγάλης καυδαρότητος ἐκφράζων τὰς σκέψεις καὶ τὰ αἰσθήματά του καὶ φαίνεται πράγματι εἰλικρινὴς ὅταν διαβεβαιώνῃ, ὅτι τὴν προσέγγισιν ἐπιζητεῖ διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὰ πλεονεκτήματα τῆς ἀνηθίκου πρὸς τὸν Κεμὰλ συμφωνίας. Ὄχι φιλειρηνικὸν πνεῦμα ἁγνόν, ἀλλὰ συμφεροντοσκοπία καθαρὰ ρυθμίζουσι τὴν Γαλλικὴν πολιτικήν, ἡ ὁποία παρὰ πᾶσαν ἀνωτέραν πολιτικὴν καὶ ἠθικὴν ἰδεολογίαν, διακηρύττεται μὲ πλατὺ στόμα ὅτι ἀποβλέπει πρὸς ἓν καὶ μόνον ἀποτέλεσμα τὴν.....ἀσφάλισιν πλεονεκτημάτων. Ὁ Εὐρωπαϊκὸς ἐγωισμὸς καὶ ἡ Γαλλικὴ ἰδιοτέλεια δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ εὕρωσιν καλυτέραν ἐκδήλωσιν. Ὁ «ἱερὸς» ἐγωισμὸς ἐπιδιώκει ἀπροκαλύπτως «πλεονεκτήματα» ἀδιάφορον ἂν τὰ πλεονεκτήματα αὐτὰ θὰ ἀποκτηθῶσιν εἰς βάρος ἄλλων, ἂν θὰ ἐπιβάλωσι «μειονεκτήματα» εἰς λαοὺς μικροτέρους καὶ ἀσθενεστέρους, οἱ ὁποῖοι ἔχοντες τὴν ἀφέλειαν νὰ πιστεύουσιν εἰς τὴν ἰδεολογικὴν τυμπανοκρουσίαν τῆς κινδυνευούσης πατρίδος τοῦ κ. Πουαγκαρέ, προσέφερον τὰς μικρὰς δυνάμεις των καὶ συνηγωνίσθησαν πρὸς τοὺς μεγάλους κατὰ τὴν φρικώδη καὶ τρομερὰν παγκόσμιον σύρραξιν. Πρωτεύει τὸ ζήτημα νὰ ἔλθῃ ἡ εἰρήνη εἰς τὰς.... πύλας τῆς Δ. Εὐρώπης καὶ ἂν εἰς τὰς πύλας τῆς νοτιωτάτης Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας θὰ εὑρίσκωνται ὁ πόλεμος, ἡ καταστροφὴ καὶ ἡ ἐρήμωσις, εἶνε ζήτημα τὸ ὁποῖον δὲν ἐνδιαφέρει τοὺς Γάλλους σωβινιστάς, ὅταν ἐξασφαλίζωνται τὰ ποθητά.... πλεονεκτήματα.

Τοιουτοτρόπως προβάλλεται κατὰ τὸν κατηγορηματικώτερον τρόπον ἐνώπιον τῆς μικρᾶς Ἑλλάδος τὸ ζήτημα, ἂν δὲν πρέπῃ καὶ αὐτὴ νὰ ἀποβλέψῃ μόνον πρὸς τά.....πλεονεκτήματα καὶ νὰ διαφορήσῃ πρὸς λόγους γενικωτέρους καὶ ἀντιλήψεις εὐρυτέρας καθὼς εἰς τὸ πρόσφατον παρελθὸν καὶ καθὼς πράττει εἰς τὸ παρὸν. Ἡ ζωτικότης ἄλλως τε τὴν ὁποίαν ἔχει διὰ τὴν Ἑλλάδα τὸ Μικρασιατικὸν πρόβλημα εἶνε ἀπείρως μεγαλυτέρα ἐκείνης τὴν ὁποίαν περικλείει ἡ ἐφαρμογὴ τῆς Γαλλοκεμαλικῆς συμφωνίας διὰ τὴν μεγάλην καὶ νικήτριαν Εὐρωπαϊκὴν δημοκρατίαν. Καὶ θὰ ἀδικαιούμεθα διὰ τοῦτο νὰ κλείσωμεν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀπέναντι τοῦ γενικοῦ συμμαχικοῦ συμφέροντος, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψει τὸ στενὸν ἐθνικὸν συμφέρον καὶ προσπαθοῦντες νὰ ἐξυπηρετήσωμεν τοῦτο δι' οἱωνδήποτε μέσων τὰ ὁποῖα θὰ θεωρήσωμεν πρόσφορα πρὸς τοῦτο.

Ἀλλὰ τότε θὰ ἐθεωρούμεθα καὶ θὰ ἐκατηγορούμεθα ὡς ἐχθροὶ καὶ.....δοξομανεῖς καὶ τὰ τηλεβόλα τῶν Γαλλικῶν ἐπικρίσεων θὰ ἐστρέφοντο κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους. Καὶ ἕνεκα τούτου ὑποχρεούμεθα νὰ ναμένωμεν τὴν ἐξασφάλισιν τῶν «πλεονεκτημάτων» πρὸς τὰ ὁποῖα ἀποβλέπει ἡ καλὴ καὶ φιλελεύθερα Γαλλία διὰ νὰ ἐπιτραπῇ νὰ ἐλπίζωμεν διακανόνισιν ἐπὶ τέλους τοῦ τόσον ἐνδιαφέροντος Ἀνατολικοῦ ζητήματος.

Ἰδοὺ τὰ μαθήματα τὰ ὁποῖα λαμβάνομεν παρὰ τῶν προηγμένων εἰς τὸν πολιτισμὸν Κρατῶν ἡμεῖς οἱ καθυστερημένοι! τῆς προόδου καὶ τῆς ἀναπτύξεως, ὅτι δηλαδὴ πρωτίστως πρέπει νὰ ποβλέπωμεν πρὸς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἰδιαιτέρων συμφερόντων καὶ νὰ μὴ εἰμεθα ἕτοιμοι νὰ παραδοθῶμεν καὶ ἄλλην φορὰν εἰς τὰς φλόγας τῆς καταστροφῆς διὰ νὰ συντελέσωμεν τάχα εἰς τὴν διάσωσιν τῆς κινδυνευούσης..... **πεπολιτισμένης** *ἀνθρωπότητος.*

Dara se, *λέγει τὸ Ἰταλικὸν λόγιον, καὶ τοῦτο πρέπει νὰ ἀναλογίζεται διαρκῶς ἡ Ἑλλὰς διὰ νὰ κατορθώσῃ «βοηθοῦσα ἑαυτὴν» νὰ ἀποκτήσῃ δι' ἑαυτῆς καὶ ὑπὲρ ἑαυτῆς ὅ,τι νομίζει ἀναγκαῖον διὰ τὴν ἐθνικὴν ὕπαρξίν της καὶ τὴν συνέχισιν τοῦ ὑψηλοῦ καὶ μεγάλου προορισμοῦ της. Μὲ τὴν ἄμαχον δύναμιν τῆς λόγχης καὶ τὴν εὐγλωττίαν τοῦ πυροβόλου, ἃς εἶνε ἑτοίμη εἰς περίπτωσιν ἀδίκου ἐπιβολῆς τῶν ἀντιλήψεών των ἐκ μέρους τῶν Ἰσχυρῶν νὰ διεκδικήσῃ τὰ ἀπαράγραπτα ἐθνικὰ δίκαιά της, τὰ ὁποῖα καθηγίασε διὰ παλαιῶν καὶ προσφάτων θυσιῶν εἰς αἷμα καὶ χρῆμα.*

Κατὰ τὴν σταδιοδρομίαν του τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς του πρὸ ἑνὸς αἰῶνος ἔχει κακήν, πολὺ κακὴν πεῖραν τῆς εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας ἡ ὁποία ὑπὸ τὸ γλυκὺ περικάλυμμα δελεαστικῶν φράσεων μᾶς ἐπότισε πολλὰ πικρὰ καταπότια καὶ παρεγνώρισε τὰ ἱερὰ ἡμῶν ἐθνικὰ δικαιώματα, ὥστε νὰ δικαιολογούμεθα νὰ ποβλέπωμεν πρὸς τὰς Εὐρωπαϊκὰς ἐπεμβάσεις μετὰ τῆς μεγαλυτέρας διαπιστίας καὶ τοῦ εὐλογωτέρου φόβου ἀναμένοντες καὶ πάλιν τὴν διάσωσιν τῶν ἐθνικῶν πραγμάτων ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς ἀνδρείας καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ἠθικοῦ σθένους.

Ο ΜΟΥΣΤΑΦΑ ΚΕΜΑΛ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΦΡΑΓΚΛΙΝΟΥ ΜΠΟΥΓΙΩΝ ΕΙΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΝ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΩΝ

('Αναδημοσίευσις ἐκ τῆς 'Αθηναϊκῆς συναδέλφου «Χρονικὰ» κατὰ εὐμενῆ παραχώρησιν.)

Ο ΓΑΜΟΣ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΑΡΧΑΙΟΙΣ

ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ κ. Ι. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΑΚΗ ΕΙΣ ΤΗΝ "ΑΓΑΠΗΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ"

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ)

Εἰς μεταγενεστέρους τῶν ὁμηρικῶν χρόνους οἱ συγγενικῶς τῆς ἐκδιδ. μένης εἰς ἄνδρα νεάνιδος κατὰ χρέος καὶ ἐκ φιλοτιμίας ἐπροίκιζον αὐτὴν τοὐλάχιστον διὰ τοῦ δεκάτου μέρους τῆς περιουσίας των. Ναὶ μὲν ὁ Σόλων διὰ νόμου ἀπῄτησε νὰ φέρῃ ἡ νύμφη ὡς μόνην προῖκα τρία ἱμάτια καὶ τινα μικροῦ λόγου ἄξια σκεύη, ὁ δὲ Λυκοῦργος ἀπηγόρευσεν ἐντελῶς τὴν προῖκα ἐπίσης διὰ νόμου, ἀλλ' ἀμφότεροι οἱ νόμοι οὗτοι περιέπεσαν βραδύτερον εἰς ἀχρηστίαν καὶ αἱ ἐπίκληροι νύμφαι ἦσαν πολλάκις πλουσιώταται. Μνημονεύονται δὲ προῖκες ἀπὸ 10 μνῶν μέχρι 120· ἀλλὰ καὶ 5 ταλάντων, ἤτοι 90 χιλ. σημερινῶν δραχμῶν καὶ 10 ταλάντων ἤτοι 180 χιλ. σημερινῶν δραχμῶν προῖκας ἐλάμβανον αἱ πλουσιωτάτων οἰκογενειῶν νεάνιδες. Ἐν Ἀθήναις ἐὰν θηλύ τι μέλος τῆς οἰκογενείας ἐγίνετο κάτοχον κληρονομικοῦ δικαιώματος ὁ πλησιέστατος ἐκ τῶν ἀνδρῶν συγγενὴς εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ διαφιλονικῇ τοιαύτην ἐπίκληρον κόρην πρὸς πάντα ἄλλον καὶ αὐτὸν τὸν σύζυγόν της, ὁ ὁποῖος τυχὸν συνεζεύχθη αὐτὴν πρὶν ἢ περιέλθῃ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ πατρὸς τὴ κληρονομικὸν εἰς αὐτὴν δικαίωμα διότι οἱ συγγενικοὶ βαθμοὶ οὐδαμῶς ἠμπόδιζον παρὰ τοῖς ἀρχαίοις τὰ συνοικέσια. Ἠδύναντο νὰ ἔρχωνται εἰς γάμου κοινωνίαν καὶ συγγενεῖς μέχρις ἀδελφῶν, ἀλλ' ὁμοπατρίων, ὄχι ὅμως συγχρόνως καὶ ὁμομητρίων. Ἂν εἰς τοιαύτην ἐπίκληρον κόρην δὲν κατελείπετο προῖξ ὁ πλησιέστερος συγγενὴς ὑπεχρεοῦτο ὑπὸ τοῦ νόμου ἢ νὰ λάβῃ αὐτὸς αὐτὴν σύζυγον ἢ νὰ προικίσῃ ἀναλόγως καὶ ἐκδώσῃ εἰς ἄλλον. Πιθανῶς τὸ ἔθος τοῦτο νὰ προικίζωνται αἱ κόραι εἰσήχθη ὅτε ἡ ἀριθμητικὴ τῶν δύο φύλων σχέσις ἠλλοιώθη ἢ διότι κατέστη ἀνάγκη νὰ δεσμεύῃται ὁ ἀνὴρ καὶ δι' ἑνὸς ὁλικωτέρου δεσμοῦ, συνέχοντος τὸν ἄλλως ἔως τότε ἐπισφαλῆ γάμον, εἴτε στηριζόμενον εἰς ἠθικὰ μόνον συμφέροντα. Διότι μετὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ὁμήρου ὑπῆρχε μεγάλη εὐκολία διαζεύξεως. Πᾶσα ἐλαφρὰ καὶ κουφόνους ἀφορμὴ πρὸς διαζύγιον οὐδὲν παρὰ τοῦ νόμου ἐμπόδιον εὕρισκε καὶ μόνον ἡ ἰδιοτέλεια καὶ τὸ χρηματικὸν συμφέρον ἦσαν δυνατὸν καὶ ἀσφαλὲς προφυλακτήριον ἀπὸ τῆς διαζεύξεως. Ὄχι μόνον ὅμως ὁ ἀνὴρ δι' ἀφορμήν τινα ἢ καὶ ὅλως αὐθαιρέτως ἠδύνατο ν' ἀποπέμψῃ τὴν σύζυγόν του μάλιστα ἂν αὕτη ἦτο ἄπροικος, ἀλλὰ καὶ ἡ γυνὴ ἠδύνατο ἐπίσης ν' ἀπολείπῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς ἑκάτερος ἠδύνατο νὰ προκαλέσῃ τὴν διάλυσιν τοῦ γάμου. Ἐν οἱαδήποτε περιπτώσει ὁ ἀνὴρ ὑπεχρεοῦτο νὰ ἐπιστρέψῃ τὴν προῖκα εἰς τοὺς συγγενεῖς τῆς συζύγου του. Σημειωτέον δὲ ὅτι ὡς ἡ ὅλως ἐστερημένη προικὸς γυνὴ ἐστερεῖτο παρρησίας, αἰσθανομένη ἑαυτὴν ταπεινωμένην ἐν τῷ συζυγικῷ οἴκῳ, οὕτω τρὶν ἀντίνοι αἱ πολύαρνοι ὑπῆγον εἰς ταπείνωσιν καὶ οἰονεὶ δουλείαν τοὺς ἄνδρας αὐτῶν. Μήπως καὶ σήμερον δὲν συμβαίνει τὸ αὐτό; Ἐπιβλαβεῖς εἰς τὸν γάμον ἀπέβαινον αἱ τυχὸν κενοδοξίαι καὶ προλήψεις περὶ εὐγενοῦς καταγωγῆς. Αἱ γυναῖκες ἤρχοντο συνήθως εἰς πρῶτον γάμον εἰς ἡλικίαν 18 ἐτῶν οἱ δὲ ἄνδρες εἰς 30 ἢ 35 ἐτῶν ἡλικίαν. Συνήρχοντο πολλάκις καὶ εἰς δεύτερον γάμον ὄχι μόνον χηρεύοντες ἀλλὰ καὶ ζῶντος τοῦ ἑτέρου ἑκάτερος ἀπολειπὼν τὸν σύζυγόν του ἠδύνατο νὰ συνοικήσῃ μὲ ἄλλον τινά. Ἦτο δὲ δυνατὸν εἰς τινας πόλεις ἀποθνήσκων τις νὰ ἐγκαταλείπῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ διὰ διαθήκης εἰς τινα τῶν φίλων. Ὅτε δὲ πλέον πᾶσαι αἱ προηγούμεναι σχετικαὶ τῷ γάμῳ πράξεις εἶχον τελεσθῇ καὶ αἱ νομικαὶ σχέσεις τῶν συνερχομένων εἰς γάμον εἶχαν κανονισθῇ, τότε πάντως ἐπήρχετο καὶ ἡ ἀνάγκη θρησκευτικῆς καθιερώσεως αὐτοῦ. Διότι τὰ ἐκ μὴ καθιερωθέντων θρησκευτικῶν γάμων τέκνα ἐνομίζοντο νόθα. Ἱερεῖς ὅμως ἢ ἱέρειαι διαφόρων Θεῶν προστατίδων τοῦ γάμου φαίνεται ὅτι μόνον εἰς ἰδιαιτέρας τινὰς περιπτώσεις καὶ οὐχὶ γενικῶς παρενέβαινον εἰς τὰς ἄλλας τοῦ γάμου τελετάς. Ἐν ᾧ πασίγνωστον εἶνε ὅτι οἱ γάμοι εἶχον περιβληθῇ σπουδαῖόν τινα καὶ ἐπίσημον χαρακτῆρα καὶ πολλάκις ἐπεβεβαιοῦτο δι' ὅρκου παρὰ τοῖς βωμοῖς τῶν θεῶν καὶ τοῖς τεμένεσιν. Ὀλίγα παραδείγματα παρεμβάσεως ἱερέων εἰς γάμους ἔχομεν. Οὔτε εἰς τὸν ναὸν προσήρχετο τὸ ζεῦγος τῶν μελλονύμφων, οὔτε ἐκεῖ ἐγένετο ὑπὸ τοῦ ἱερέως τελετή τις ἢ συμβολικὴ ὑποδοχή.

Ἀλλὰ καὶ εἰς παντελῆ σχεδὸν ἀπουσίαν ἱερέων καὶ ἱερειῶν, τόσον σπουδαία πρὸς σύμπαντα τὸν βίον τῶν συζευγνυμένων προσώπων πράξις ἐν Ἑλλάδι μάλιστα, ἔνθα πᾶσα πρᾶξις καὶ ἡ ἐλαχίστη ἐπεχειρεῖτο μόνον μετὰ τὴν ἐπίκλησιν τῆς θείας ἀντιλήψεως, οὐδαμῶς ἠδύνατο νὰ γίνεται ἄνευ θυσιῶν καὶ ἄλλων τελετῶν πρὸς τοὺς διαφόρους θεοὺς καὶ θεὰς ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν ὁποίων ἔτασσεν ἡ Ἑλληνικὴ θρησκεία τὸν γάμον. Συνήθης καὶ γενικὴ τελετὴ πρὸ τοῦ γάμου ἦτο ἡ τῆς ἀπολούσεως ἢ τὸ λουτρόν, τὸ ὁποῖον ἐλαμβάνετο ὑπὸ τοῦ γαμβροῦ καὶ τῆς νύμφης. Τὰ λουτρὰ ταῦτα ἐκομίζοντο ὑπὸ νεάνιδος τῶν πλησιεστάτων συγγενῶν καὶ ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων ποταμῶν ἢ πηγῶν ἐν ἑκάστῳ τόπῳ. Συνήθως ἐπίσης πρὸ τοῦ γάμου τελετὴ ἦτο καὶ ἡ προσφορὰ χοῶν καὶ ἀπαρχῶν, ἰδίως τῶν τριχῶν τῆς κόμης, τὴν ὁποίαν ἀπεκείροντο εἰς τιμὴν ἐγχωρίων θεοτήτων αἱ νεάνιδες. Ἐπήρχετο μεγάλη θυσία τὰ προγάμια ἢ προτέλεια ἀμφίβολον ἂν ἐτελεῖτο αὕτη τὴν ἀμέσως προηγουμένην τοῦ γάμου ἡμέραν. Τὴν θυσίαν προσέφερεν αὐτὸς ὁ πατὴρ τῆς νύμφης. Ἔθυεν εἰς διαφόρους θεοὺς διάφορα θύματα, πρὸ πάντων μόσχους ἢ δαμάλεις διὰ τὸν συμβολικὸν χαρακτῆρα τῆς ἀκακίας καὶ ἀθῳότητος, ἀφ' οὗ ἀφῄρουν καὶ ἀπέρριπτον τὴν χολὴν ἀπὸ τῶν θυμάτων. Ἀλλὰ καὶ ἁπλῶς ἀπηύθυνεν ἐνίοτε δεήσεις ὑπὲρ εὐοδώσεως τοῦ γάμου καὶ εὐημερίας τῶν συνερχομένων εἰς γάμον εἰς τὸν Δία τέλειον, Ἥραν τελείαν, Ἀφροδίτην, Πειθώ, Νύμφας, Μοίρας, Γαῖαν καὶ πρὸ πάντων εἰς τὴν Ἄρτεμιν εἰς ἣν προσέφερον κείρουσαι τὴν κόμην των αἱ παρθένοι—ἔνορκος δὲ βεβαίωσις τοῦ νέου ζεύγους ἐγίνετο μετὰ τῶν γονέων καὶ συγγενῶν ἐνώπιον τῶν θεῶν, ὅτι θὰ συνέλθουν ἐπὶ κοινωνίᾳ βίου καὶ γενέσει τέκνων νομίμων.

Ἀμέσως μετὰ τὴν θυσίαν ἠκολούθει ἡ ἑστίασις εἰς τὴν ὁποίαν ἐλάμβανε μέρος καὶ ἡ νύμφη κεκαλυμμένη καὶ ἐν μέσῳ γυναικῶν καθημένη. Διωρίζετο δὲ ἰδιαιτέρα θέσις διὰ τὰς γυναῖκας, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς ἦτο ἐνιαχοῦ περιωρισμένος καὶ διὰ τὰς ὁποίας ἐν τῇ Ἑστιάσει ἦτο ἀναγκαία ἡ παρουσία τῶν γυναικονόμων. Ἡ Ἑστίασις αὕτη δὲν ἐγένετο μόνον ὡς ἁπλῆ τελετὴ καὶ ἑορτὴ ἀλλὰ καὶ διότι ἡ παρουσία τῶν συγγενῶν καὶ φίλων ἐθεωρεῖτο ἀναγκαία, ἵνα οὗτοι χρησιμεύσουν μάρτυρες τῆς συνομολογηθείσης συναφείας. Μετὰ ταῦτα ἡ νύμφη μετεφέρετο ἀπὸ τῆς πατρικῆς πατρικῆς οἰκίας εἰς τὴν τοῦ γαμβροῦ ἐφ' ἁμάξης, συρομένης ὑπὸ ἡμιόνων ἢ βοῶν, καθ' ὅσον αἱ περιστάσεις ἐπέτρεπον, καθημένη ἐν τῷ μέσῳ, μεταξὺ τοῦ νυμφίου καὶ παρανύμφου, ὅστις ἦτο εἷς ἐκ τῶν φίλων ἢ συγγενῶν. Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τεθρίππου ὑφ' ἵππων συρομένου ἅρματος καὶ πεζῇ μετέβαινεν ἐνίοτε. Κατὰ τὴν πομπικὴν ταύτην μετάβασιν ἡ νύμφη ἦτο ἀρκούντως κεκοσμημένη, πρὸ παντὸς ἠλειμμένη διὰ μύρων, διὰ τῶν ὁποίων φαίνεται ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ νυμφίος ἠλείφετο, προσέτι δὲ ἐστεφανωμένη διὰ γαμηλίων στεφάνων ἐκ διαφόρων κηπαίων ἢ ἀγροτικῶν φυτῶν, ἢ ἀφιερωμένην εἰς τὴν Ἀφροδίτην, ἢ ἐχόντων συμβολικὴν ἔννοιαν, πρὸς τὴν ὁποίαν πάντοτε ἀπέβλεπεν ὁ Ἑλληνικὸς βίος· ἤτοι ἐκ μηκώνων καὶ μύρτων, ἐν Βοιωτίᾳ δὲ ἐξ ἀσφαραγωνιᾶς, διὰ τὴν συμβολικὴν ἔννοιαν, ὅτι, ὡς ἐκείνη ἐκ τραχυτάτης ἀκάνθης ἀναδίδει ἡδιστον καρπὸν οὕτω καὶ ἡ νύμφη μέλλει νὰ παράσχῃ ἡμερον καὶ γλυκὺν τὸν βίον εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος δὲν ἔφυγε, οὔτε ἐδυσχέρανε τὴν πρώτην χαλεπότητα τοῦ γάμου. Ἡ δλη σταλὴ δλων τῆς πομπῆς ἦτο ἑρτάσιμος χρώματος λευκή. Περιεβάλλετο δὲ ἡ νύμφη τὸ νυμφικὸν ἱμάτιον ὑπὸ τῶν νυμφοστόλων, εἵτινες εἶχον ἔργον νὰ κοσμοῦν ἐν γένει αὐτήν. Διηυθύνετο δὲ ἡ πομπὴ εἰς τὸν οἶκον τοῦ νυμφίου ὑπὸ τὸν ἦχον κιθάρας καὶ αὐλῶν ἀδομένου τοῦ ὑμεναίου, ᾠδῆς πρὸς τιμὴν τοῦ υἱοῦ τῆς Τερψιχόρης Ὑμεναίου προστάτου τῶν γάμων, περὶ τοῦ ὁποίου λέγεται ὅτι ἐπανήγαγεν εἰς τὴν πατρίδα αὐτῶν ὑπὸ πειρατῶν ἁρπασθείσας Ἀθηναΐας παρθένους, ἐκ τῶν ὁποίων ὡς ἀνταμοιβὴν ἔλαβε μίαν, ἣν ἀγάπα τρυφερῶς.

Τὸ γαμήλιον αὔλημα ἐγένετο διὰ δύο αὐλῶν τοῦ ἑνὸς μείζονος τοῦ ἄλλου, οἱ ὁποῖοι ὑπεδήλουν μὲν τοιουτοτρόπως συμφωνίαν μεταξὺ τῶν νυμφίων, συγχρόνως δὲ τὴν προσήκουσαν ὑπεροχὴν τοῦ ἀνδρὸς ὑπὲρ τὴν γυναῖκα. Ἡ ἀδομένη κιθαρῳδία ἢ αὐλῳδία ἐκαλεῖτο ἁρμάτειον μέλος. Τοὺς δὲ αὐλοὺς ἔπνεον καὶ τὰς κιθάρας ἔκρουον αὐλητρίδες καὶ κιθαρίστριαι ἐπὶ τούτῳ μισθούμεναι. Ἡ οἰκία τοῦ νυμφίου ἦτο ἐπίσης πανηγυρικῶς διακεκοσμημένη καὶ αἱ θύραι αὐτῆς ἐστεμμέναι μὲ στεφάνους ἐκ δάφνης καὶ ἐλαίας. Ἐὰν ὁ γαμβρὸς συνήχετο εἰς δεύτερον γάμον, ἀπουσιάζε ἐκ τῆς πομπῆς ἀντικαθιστάμενος ὑπό τινος τῶν φίλων ἢ συγγενῶν, νυμφαγωγὸ καλουμένου· Ἀλλὰ καὶ ἡ νύμφη εἶχε τὴν ἐκ γυναικῶν ἀποτελουμένην ἀκολουθίαν της, τὴν σημειουμένην ὑπὸ τῶν γονέων παράνυμφον, διοικοῦσαι τὰ τοῦ γάμου, τὴν διὰ τὰς θυσίας καὶ πέμματα δημιουργὸν καὶ τὴν τροφὸν αὐτοῦς τιθήνην ἢ μαῖαν καλουμένην. Ἡ δὲ μήτηρ ὄπισθεν τοῦ ἅρματος ἠκολούθει, κρατοῦσα τὰς νυμφικὰς λαμπάδας.

Μετὰ δᾴδων περιέμενε τὴν πομπὴν ἐπὶ τῆς θύρας τῆς οἰκίας της ἡ μήτηρ τοῦ νυμφίου, ἵνα παραλάβῃ καὶ ὁδηγήσῃ τὴν νύμφην εἰς τὸν νυμφικὸν θαλαμον. Ἐκτὸς τῆς κατα στέψεως τῶν θυρῶν ἀμφοτέρων τῶν οἰκιῶν, τῆς δᾳδουχίας τῶν μητρῶν ἦσαν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ γαμβροῦ καὶ ἄλλα σύμβολα. Οὕτω πρὸ τοῦ νυμφικοῦ θαλάμου ἦτο ἀνηρτημένος ὑπερος. Ἡ νύμφη δὲ ἔφερε τηγάνιον ἢ κόσκινον διὰ τῶνδε ποιῶν ὑπηνίττοντο τὴν ἐπιστασίαν τῆς μελλούσης δεσποινίνης ἐν τῇ οἰκονομίᾳ. Κατεχέοντο δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ νυμφίου καὶ ἐπὶ τῆς νύμφης σπονδὴ οὕτων εἰπεῖν τραγημάτων, σημαίνοντος τούτου, ὅτι ἦτο εὐπρόσδεκτος παρὰ τοῖς νέοις αὐτοῖς συγγενεσιν. Ἐν Ἀθήναις κατὰ τὴν Ἑστίασιν παιδίον ἀμφιθαλές, τοῦ ὁποίου ἔζων ἀκόμη ἀμφότεροι οἱ γονεῖς, ἐστεμμένον δι' ἀκανθῶν καὶ κλάδων δρυὸς περιέφερε λίκνον πλῆρες ἄρτων ἐπιλέγον τὰς λέξεις «ἔφυγον κακὸν εὗρον ἄμεινον» αἰνιττόμενον τὴν μεταβολὴν ἐπὶ τὸ κρεῖττον ἐκ τοῦ παλαιοῦ βίου. Ἐν Βοιωτίᾳ ἐκαίετο ὁ ἄξων τῆς ἁμάξης πρὸ τῶν θυρῶν τῆς οἰκίας τοῦ νυμφίου, ἵνα οὕτως ἀποκόψωσι τρόπον τινὰ τὴν εἰς τὰ ἴδια ἐπάνοδον τῆς νύμφης καὶ ἀνηρημένου τοῦ ἀπάξοντος. Ἐν δὲ τῇ Μακεδονίᾳ ὑπῆρχεν ἔθος, νὰ διανέμωνται ἄρτον οἱ νυμφευόμενοι, κοπτόμενον διὰ τοῦ ξίφους καὶ τρωγόμενον ὑπ' ἀμφοτέρων, τὸ ὁποῖον ἀκόμη καὶ τώρα εἰς πολλὰ μέρη διασώζεται μὲ τὴν διαφοράν, ὅτι τὸν ἄρτον διασπῶσι διὰ τῶν χειρῶν ὁ νυμφίος καὶ ἡ νύμφη. Γενικώτερον ἔθος ἦτο ἡ διανομὴ τοῦ γαμηλίου πλακοῦντος, τοῦ ὁποίου τὰ συστατικὰ φαίνεται ὅτι ἀναφέρονται οὐσιωδῶς εἰς τὴν μέλλουσαν τοῦ γάμου γονιμότητα· ἦσαν δὲ ταῦτα σήσαμος καὶ μέλι.

[Ἕπεται τὸ τέλος].

ΟΙ ΟΡΟΙ ΤΗΣ ΛΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΙΡΛΑΝΔΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

Ἡ λύσις τοῦ Ἰρλανδικοῦ ζητήματος δικαίως θεωρεῖται ὡς ἕνα ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων ἱστορικῶν γεγονότων.

Ἡ ἀνακήρυξις τῆς Ἰρλανδίας εἰς αὐτόνομον Κράτος ἐχαιρετίσθη μὲ εἰλικρινῆ χαρὰν καὶ ἀνακούφισιν καὶ ἀπὸ τὰ δύο διαμαχόμενα μέρη, διότι ἔθεσε τέρμα εἰς ἀγῶνας, οἱ ὁποῖοι μὲ μικρὰ διαλείμματα διήρκεσαν 700 ὅλα ἔτη.

ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΔΟΥΔ ΤΖΩΡΤΖ ΤΟΥ ΕΙΡΗΝΟΠΟΙΟΥ.

Δὲν εἶναι ἄγνωστοι αἱ λεπτομέρειαι τῆς πεισματώδους καὶ αἱματηρᾶς πάλης, ἥτις ἰδίως ἀπὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου καὶ ἐντεῦθεν εἶχεν ὀξυνθῇ εἰς λίαν ἐπικίνδυνον σημεῖον καὶ ἀπετέλει διὰ τὴν Ἀγγλίαν ἀφορμὴν σοβαρωτάτων ἐνοχλήσεων ἢ μᾶλλον κινδύνων διὰ τὴν ἐσωτερικὴν αὐτῆς ἐν γένει γαλήνην.

Οἱ σκόπελοι ἦσαν πολλοὶ καὶ παρὰ τὴν καλὴν θέλησιν τῶν πολιτικῶν τῆς Μ. Βρετταν

χησιν εἰς τοὺς ἰθύνοντας τὸ Ἰρλανδικὸν κίνημα. Ἐπωφελήθη τῆς νέας καταστάσεως ὁ κ. Δέυδ Τζῶρτζ καὶ ἔσπευσε νὰ καλέσῃ τὸν κ. Ντὲ Βαλέρα ὅπως συναντηθῇ μετὰ τοῦ Σὲρ Τζαίημς Γκράιγκ. Ὁ κ. Ντὲ Βαλέρα ἀφοῦ συνεβουλεύθη τοὺς ἄλλους Ἰρλανδοὺς ἀρχηγούς, ἠρνήθη τὴν πρόσκλησιν, ἀντιθέτως ὅμως ἐδήλωσεν ὅτι ἦτο διατεθειμένος νὰ συνεννοηθῇ ἀπ' εὐθείας μετὰ τοῦ κ. Δέυδ Τζῶρτζ. Ἡ συνάντησις αὕτη ἐγένετο καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ὁ Ἄγγλος Πρωθυπουργὸς ἔστειλεν ἐπιστολὴν εἰς τὸν κ. Ντὲ Βαλέρα ἐν τῇ ὁποίᾳ καθώριζε τὴν βάσιν τῶν διαπραγματεύσεων. Ἡ πρότασίς του συνίστατο εἰς τὸ ὅτι ἡ Ἰρλανδία θὰ ἀπέκτα καθεστὼς ὅμοιον μὲ τῶν ἄλλων Ἀποικιῶν τῆς Μ. Βρεττανίας. Ἡ πρότασις αὕτη ἐγένετο δεκτὴ μὲ πολλὴν ψυχρότητα. Ἰδίως ἡ στάσις τοῦ κ. Ντὲ Βαλέρα, ὁ ὁποῖος μετεχειρίσθη γλῶσσαν χαρακτηρισθεῖσαν ὡς προσβλητικὴν διὰ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἀγγλίας, ἡ ὁποία θὰ ἐφαίνετο ὅτι ὑπετάσσετο εἰς τὰς θελήσεις τοῦ Ἰρλανδοῦ ἀρχηγοῦ, ἐπέφερε διακοπὴν τῶν διαπραγματεύσεων κατὰ τὴν στιγμὴν ποὺ ἐθεωρεῖτο ὅτι εἶχεν ἐπέλθει συνεννόησις. Αἱ δυσκολίαι αὗται εὐτυχῶς ὑπερεπηδήθησαν καὶ νέα διάσκεψις ἐγένετο τὴν 12 Ὀκτωβρίου.

Ὁ κ. Ντὲ Βαλέρα δὲν μετέσχε τῶν συζητήσεων. Ἀρχηγὸς τῆς Ἰρλανδικῆς ἀντιπροσωπείας ἦτο ὁ γνωστὸς δημιουργὸς τοῦ φενιανικοῦ κινήματος κ. Γκρίφιτς.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΝ ΚΡΑΤΟΣ.

Τὸ νέον καθεστὼς τῆς Ἰρλανδίας ἱκανοποιεῖ καὶ τὰς δύο μερίδας. Ἀναγνωριζομένη αὕτη ὡς ἀνεξάρτητον Κράτος, θὰ διοικῆται κατὰ τὸ σύστημα τῆς Ἀποικίας τοῦ Καναδᾶ καὶ θὰ συμμετέχῃ τῆς Ὁμοσπονδίας ἢ «Ἑνώσεως» τῶν Ἀγγλικῶν Ἀποικιῶν. Τὸ Ἰρλανδικὸν Κοινοβούλιον θὰ εἶνε ἐλεύθερον νὰ ἐπιβάλλῃ τοὺς νόμους οὓς θὰ ἔκρινε καταλλήλους διὰ τὸν τόπον, οὐδεὶς δὲ περιορισμὸς παρεμβάλλεται εἰς τὰ οἰκονομικὰ ζητήματα ἢ τοὺς τελωνειακοὺς δασμούς.

Ἡ Ἰρλανδία ἀποτελοῦσα μέλος τῆς «Βρεττανικῆς Ἑνώσεως», θ' ἀναλάβῃ τὸ ἀναλογοῦν εἰς αὐτὴν μέρος τῶν πολεμικῶν χρεῶν καθὼς καὶ τῶν ἀπαιτουμένων χρημάτων διὰ τὰς συντάξεις τῶν στρατιωτῶν.

Ἡ Ἰρλανδία δικαιοῦται νὰ διατηρήσῃ στρατὸν ἀνάλογον τοῦ πληθυσμοῦ της, ἡ ναυτικὴ ὅμως ἄμυνα παραμένει ὑπὸ τὴν Γενικὴν Διοίκησιν τῆς Βρεττανικῆς Αὐτοκρατορίας. Μετὰ παρέλευσιν πενταετίας ἡ Ἰρλανδικὴ Κυβέρνησις θὰ μετάσχῃ εἰς τὴν δημιουργίαν στόλου διὰ τὴν ἄμυναν τῶν ἀκτῶν της.

Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας θὰ διορίζῃ ἑκάστοτε Γαν. Διοικητὴν ὑπὸ τὴν αἵρεσιν τῆς ἀποδοχῆς τούτου ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Ἀνεξαρτήτου Κράτους τῆς Ἰρλανδίας. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀποσοβεῖται ἡ ἐπέμβασις εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς νήσου.

Τοιοῦτοι εἶνε ἐν περιλήψει οἱ κυριώτεροι ὅροι τῆς συναφθείσης συμφωνίας. Οἱ Ἰρλανδοὶ ἀντιπρόσωποι ἐνεργήσαντες μὲ πραγματικὸν πατριωτισμόν, ἐδέχθησαν τοὺς ὅρους καίτοι ὀλίγοι ἀδιάλλακτοι δὲν συνεφώνουν εἰς τὴν λύσιν ταύτην. Ἐν τούτοις δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ Ἰρλανδία κατήγαγε πλήρη νίκην καὶ ἐγένετο πραματικὸς ἀνεξάρτητος.

Τὸ Στέμμα εἶνε ὁ δεσμὸς μεταξὺ τῆς Ἰρλανδίας καὶ τῆς λοιπῆς Βρεττανικῆς Αὐτοκρατορίας καὶ ὄχι σύμβολον κυριαρχίας τῆς Ἀγγλίας ἐπὶ τῆς Ἰρλανδίας.

Ἡ καλὴ θέλησις ἀμφοτέρων τῶν μερῶν εἶνε προφανής. Ἂν ἡ Ἀγγλία ὑπεχώρησεν εἰς πλεῖστα σημεῖα, δὲν ὑστέρησεν εἰς τοῦτο καὶ ἡ Ἰρλανδία, ἡ ὁποία ἰδίως παρέσχε πάσας τὰς ζητηθείσας ὑπὸ τοῦ Ἀγγλικοῦ Ναυαρχείου εὐκολίας.

ΤΟ ΟΥΛΣΤΕΡ

Τὸ μόνον ἐκκρεμὲς τὸ ὁποῖον παραμένει εἰς τὴν αἰσίαν ταύτην λύσιν τῆς Ἰρλανδικῆς ὑποθέσεως εἶνε τὸ ζήτημα τοῦ Οὔλστερ.

Ἡ συναφθεῖσα ὅμως συμφωνία παρέχει εἰς τοῦτο τὸ δικαίωμα νὰ καθορίσῃ τὴν στάσιν του ἐντὸς -ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμφωνίας. Ἡ ἀπόφασίς του θὰ παραμείνῃ σεβαστή. Ἐὰν τοῦτο δὲν θέλῃ νὰ προσχωρήσῃ εἰς τὸ νέον Κράτος, θὰ διατηρήσῃ τὸ καθεστὼς τὸ ὁρισθὲν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος καὶ διὰ τοῦ ὁποίου ἀναγνωρίζεται ἰδία Κυβέρνησις καὶ Βουλή.

Τὰς ὑποθέσεις ὅμως εἰς τὰς ὁποίας τὸ Οὔλστερ ἀδυνατεῖ νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν ἐξουσίαν του, θ' ἀναλαμβάνῃ ταύτας, ὑπὸ ὡρισμένας ἐπιφυλάξεις, ἡ Κυβέρνησις τοῦ νέου Ἰρλανδικοῦ Κράτους.

Ο ΝΕΟΣ ΟΡΚΟΣ

Τὰ μέλη τῆς Ἰρλανδικῆς Βουλῆς συνερχόμενα διὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῆς συμφωνίας, θὰ ὁρκισθοῦν τὸν νέον ὅρκον εἰς τὸν ὁποῖον περιλαμβάνεται ὅλη ἡ βάσις τοῦ νέου καθεστῶτος. Οὗτος δὲ συνετάχθη καὶ περιέχει τὰ ἑξῆς:

α') Πίστιν πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ τοὺς νομίμους αὐτοῦ Διαδόχους. β') Ἀφοσίωσιν εἰς τὸ νέον καθεστὼς τῆς χώρας. γ') Ἀναγνώρισιν κοινῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων μετὰ τῆς Μ Βρεττανίας καὶ δ') Προσχώρησιν εἰς τὴν Βρεττανικὴν Ἀποικιακὴν Ὁμοσπονδίαν.

(ΕΚ ΤΩΝ «ΧΡΟΝΙΚΩΝ»).

ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΑΓΓΕΛΟΥ ΤΑΝΑΓΡΑ

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΑΔΕΛΦΟΙ

(ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΓΕΓΟΝΟΣ)

Τί χτυπάει;..

Ἔφοδος... Ἔφοδος!

Καὶ ἔξαφνα, ἐπάνω ἀπὸ τοὺς σκυμμένους ἄνδρας, ἕνα πρόσταγμα ἀντήχησε σὰν κέντρισμα σπιρουνιοῦ, καὶ ὁ ἀνθυπολοχαγός, λυγερὸς παλλήκαρος ἴσα μ' ἐκεῖ πάνω, σέρνων διὰ μιᾶς τὸ μακρὺ σπαθὶ σὰν λαμπερὸ φίδι ἀπὸ τὴν θήκην του, ἐπετάχθη ἔξω μὲ ὅλον τὸ ὕψος τοῦ ἀναστήματός του...

—Ἐμπρὸς παιδιά!.. ἐπάνω τους!..

Μὲ τὸ πολύκροτον εἰς τὸ ἀριστερὸν καὶ τὸ γυμνὸν ἀτσάλι εἰς τὸ ἄλλο, ἐμοιάσε μίαν στιγμὴν τὴν ἀνίκητον εἰκόνα τῆς ὁρμῆς, τῆς ἀποφασιστικότητος, τῆς νίκης εἰς τὴν ὁποίαν τίποτε δὲν ἠμπορεῖ ν' ἀντισταθῇ...

Ὁλόκληρος ὅπως ἦτο εἰς τὴν κίνησίν του, εἰς τὴν ἔκφρασιν, εἰς τὴν χειρονομίαν, ἦτο αὐτὸς ὁ θρίαμβος... αὐτὴ ἡ νίκη;

Καὶ διὰ μιᾶς ὅλοι οἱ εὔζωνοί του, χαλκοπρόσωποι δρεινοί, ξεροὶ σὰν κληματόβεργαις, μὲ μαῦρα ἀστραφτερὰ μάτια καὶ σφιγμένα δόντια, ὥρμησαν μαζύ του ἕνα σῶμα καὶ μία ψυχή...

—Ἀπάνω τους!.. ἀπάνω τους!..

Τί ψυχρὰ ποὺ λαμπυρίζει τὸ λεπίδι τῆς ξιφολόγχης..

Ἐμπρός... ἐμπρός!.. ἀστερομμάτα ὀχεὰ τοῦ θανάτου... εἶνε ἐκεῖ στήθη νιὰ τρίξης... ζεστὸ αἷμα νὰ πιῆς!..

Μεθυσμένοι ἀπὸ τὴν ἱερὰν μανίαν ποὺ ποτίζει τὰς μεγάλας στιγμὰς ἢ μέθη τοῦ πάθους, ὑπέροχοι περιφρονηταὶ τοῦ θανάτου, θριαμβευταὶ ἢ θύματα — ἀδιάφορον!—ἦσαν τὴν στιγμὴν ἐκείνην οἱ συνεχισταὶ τῆς ἱστορίας ἑνὸς ἔθνους, τὰ «ἄγρια φύλα Δωριέων» τοῦ θρύλου, οἱ Ἡρακλεῖδαι ποὺ κατέκτων πάλιν τὴν Πελοπόννησον...

Βράχοι εἶνε;.. ἐφτερουγίσθησαν!.. Ποτάμια... ἐσχίσθηκαν;.. Βουνά;.. οὔτε φαίνονται πειά...

Τὴν βλέπετε ἐκεῖ πάνω τὴν κορφὴ ποὺ κρύβεται μέσα εἰς τὰ σύννεφα;.. τὴν θέλει ὁ κουμπάρος...

Κοιτάχτε! μ' ἕνα «ζήτω ὁ κουμπάρος!» κυματίζει ἐπάνω ἡ γαλανόλευκη...

Μέσα εἰς τὴν ἀνθρωποκαίλαπα ὅμως ποὺ περνᾷ, λόγχαις, χακί, ντουλαμάδες, ἄσπραις ἀρίδες, ἓν ἄσπρον φάντασμα φράσσει τὸν δρόμον των...

Μή!.. μή!.. εἶνε δικός μας... μή!..

Ναί, πράγματι! εἶνε ἕνας εὔζωνος...

Ἕνας αἱματοβαμμένος εὔζωνος βογκῶν μὲ βαθειὰ φωνὴν καὶ προχωρῶν ψυχτά, μὲ ἁπλωμένα χέρια...

Τί εἶνε... τί τρέχει;.

Κοντήτερα θὰ ἰδῆτε τί τρέχει!.

Ἐπάνω του εἶν ἀπὸ δύο κόκκινες βρυσοῦλες ποὺ ἦταν ἄλλοτε μάτια, τὸ ἄλικον αἷμα βάφει σὲ πλατειαὶς βούλαις τὴν σχισμένη φέρμελη καὶ ὀυακίζει στὴν φουστανέλλα...

Ἄσπραις καὶ κόκκινες σάρκαις κρέμονται ἔξω ἀπὸ τῆς δυὸ αἱματηραῖς τρύπαις, κάρβουνα πυρωμένα θὰ ἔλεγες, δύο αὐτοκαιόμενα καμίνια ποὺ ξερνοῦν λάβαν κοκκινωπήν...

—Τοῦ ἔχουν χυμένα τὰ μάτια... τὰ μάτια τοῦ ἔχυσαν!..

—Εἶστε δικοί;.. δικοί μας εἶστε;.

Ἀδέρφια λυπηθῆτε με!.. τελειώστε με ἀδέρφια!..

Ἀλλὰ ποιὸς σηκώνει τὸ χέρι ἐπάνω σὲ ἀδελφόν... ποιὸς ἀκόμη χασομεράει νὰ πολυκοιτάξῃ;..

Αὐταῖς τῆς ὥραις ὅποιος ζήσῃ ἔζησε, ὅποιος ἀπέθανε καλὰ πεθαμμένος!..

—Ἐμπρός!.. ἀπάνω τους... ἐμπρός!.

Καὶ ὁ ἀνεμοστρόβιλος περνᾷ μὲ ἀκόμη μεγαλητέραν λύσσαν.

Ἡ τραγικὴ ἐμφάνισις, μόνη πάλιν, ἐξακολουθεῖ τὸν δρόμον της μέσα εἰς τὰ δένδρα μὲ ξαπλωμένα τὰ χέρια γεμίζουσα τὸν ἀέρα ἀπὸ τοὺς βαθεῖς βόγκους της.

—Νάσο! ἀδερφούλη μου...

—Ἀδερφούλη μου!

Τὸ αἱματοβαμμένον πρόσωπον κολλᾷ τὰ αἱματά του ἐπάνω σ' ἕνα ἄλλο, τὰ χέρια του δένουν ἀπελπισμένα τὸ ἀδελφικό του κορμί...

—Τὸ αἷμά μου... Γιώργου κόρτε πίσου τὸ αἷμά μου...μὲ τὸ λεπίδι μῶχυσαν τὰ μάτια... μὲ τὸ λεπίδι τὰ σκυλλιά!.

Οἱ νοσοκόμαι ἐν τῷ μεταξὺ τοὺς περικυκλώνουν καὶ πέρνουν τὸν τραυματίαν...

Ὁ ἀδελφὸς τώρα πετειέται ἐπάνω ἀστραπόβολος! Εἶνε τὸ ἄγριον θηρίον πειὰ ποὺ ἐσκότωσαν τὸ ζευγάρι του, τὸ λεοντάρι ποὺ ἐβουκέντρισε γδάρσιμον σφαίρας εἰς τὰ πλευρά του...

Μὲ δύο πηδήματα εἶνε μὲ τοὺς συντρόφους του...

Εἶνε τρεῖς ἀδελφοὶ ἀκόμη!..

Αἷμα τοῦ βουνήσιου δὲν θὰ μείνῃς ἀνεκδίκητον... αἱματηρὰ δάκρυα δὲν ἐποτίσατε ἄδικα τὴν γῆν..

Τρεῖς ἀπὸ ὅλους πετοῦν ἐμπρὸς ἀπ' ὅλους!..

Μάτι, κίνησις, ξιφολόγχη εἶνε μία τριφλογη ἀστραπή..

Ἀπάνω!.. στὸ ὀχύρωμα!.. ἐκεῖ ἀπάνω!.. Σῶμα μὲ σῶμα!.. λόγχη μὲ λόγχη!.. ἐδῶ! μὲ μένα... μὲ μένα νὰ μετρηθῇς!.. Νὰ νοιώσω τὸ κρέας σου εἰς τὸ λεπίδι τῆς λόγχης μου... νὰ νοιώσω νὰ σπαρταρᾷ στὴν ἄκρη της ἡ ζωή σου... τὰ ἄνομα αἱματά σου νὰ βάψουν τὰ χέρια μου!..

. . . . . .

Πρῶτοι εἶνε ἀπὸ τοὺς πρώτους!.. Πόσο πίσω ἔμειναν ἀμέσως οἱ ἄλλοι!.. περισσότερον ἀπὸ τὸ μῖσος φτερώνει ἡ ἀδελφικὴ καρδιά...

Νά, τὸ ὀχύρωμα!.. οἱ πυροβοληταί... τὰ κανόνια!..

Τί καὶ ἂν εἶνε αὐτὴν τὴν στιγμὴν τρεῖς μόνον...

Δὲν μετρᾷ μὲ ἀριθμοὺς ὅποιος θέλει νὰ νικήσῃ... Ὅποιος σκέπτεται καὶ διστάζει, αὐτὸς μόνος μετρᾷ!..

. . . . . .

Εἶνε ἐπάνω!

Πρῶτοι!.. μόνοι!.. οἱ ἄλλοι εἶνε πίσω ἀκόμη...

Φθάνουν ὅμως αὐτοί!..

Γεράκια ποὺ πέφτουν μὲ ἀκονισμένα νύχια μέσα σὲ κοτέτσι... σκορπίζονται ἐδῶ καὶ κεῖ τρελλαμένα τὰ κοτόπουλα...

Βόγκοι, μουγκρητά, ξεροὶ χτύποι!.. Ποιὰ εἶσαι σύ μαγικὴ θεά, μυστικὴ φρίξ κοιμισμένη μέσα εἰς τὰ στήθη ποὺ φτερώνεις τὸν ἕνα ἐπάνω εἰς τοὺς δέκα, ποὺ ἀνδρίζεις τὸν μόνον μέσα εἰς τοὺς πολλούς;..

Καὶ οἱ μόνοι... οἱ λίγοι... οἱ τρεῖς αὐτοί, ἀκόμη μίαν φορὰν ἔφτασαν...

Τίποτε δὲν ἀκούεται πειὰ ἐκεῖ πάνω!..

Πῶς ἐβουβάθη ἔτσι τὸ ὀχύρωμα;..

Ὅταν οἱ σύντροφοί των φθάσουν εἰς ὀλίγον, μέσα εἰς τοὺς πολλούς, μέσα εἰς τοὺς ἄλλους ποὺ σπαράζουν χάμω, θὰ τοὺς εὕρουν κι' αὐτούς...

Ἦλθαν... ἐνίκησαν... ἔπεσαν!...

Αὖ! τί σημαίνει! Κοίταξε πόσοι δαγκάνουν τὸ χῶμα γύρω.... βουβὰ καὶ ἔρημα τὰ κανόνια δὲν θ' ἀνοίξουν τὸ λαρύγγι των πειά...

. . . . . .

Ἕνας κοινὸς λάκκος θὰ τοὺς δεχθῇ τώρα, ἐκεῖ ὑψηλά, κοντὰ εἰς τὸν Θεόν, εἰς τὸ βουνωμένον τρόπαιον τῆς θυσίας των νὰ μὴ πεθάνῃ ποτὲ ὁ ὡραῖος θρύλος.., καὶ γύρω εἰς τοὺς φρεσκοσκαμμένους τάφους, οἱ εὔζωνοι κρατούμενοι ἀπὸ τὰ χέρια ἀντὶ γιὰ μοιρολόγι στήνουν τὸν πολεμικόν των χορόν!...

. . . . . .

ΕΝ ΤΩ ΕΠΑΡΧΙΑΚΩ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

ΕΝΩΠΙΟΝ Μ. Π. ΕΥΘΥΜΙΑΔΟΥ ΔΙΚΑΣΤΟΥ

Ἀγωγὴ Ἀρ. 44)922.

Μεταξὺ

Ἀνδρέα Γ. Κακούρα ἐκ Πέρα Ἐνάγοντος

καὶ

1) **Πολυδώρου Μιχαήλ**, ἐκ Γοῦρρι 2) **Ἀναστάση Ἰωάννου**, ἐκ Γοῦρρι 3) **Σάββα Καραλάμπους**, ἐκ Γοῦρρι, νῦν ἀγνώστου διαμονῆς, ἀλληλεγγύων ὀφειλετῶν Ἐναγομένων.

Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ κ. Μιχ. Κυρ. Ἰωαννίδου, δικηγόρου, δι' ἐνάγοντα δι' ἧς ἐξαιτεῖται διάταγμα διατάττον τίνι τρόπῳ ἡ ἐπίδοσις τῆς κλήσεως ἐν τῇ ἀγωγῇ αὐτῇ θὰ θεωρηθῇ ὡς δεόντως γενομένη ἐπὶ τοῦ 3ου ἐναγομένου ὅστις ἀπουσιάζει ἐκ Κύπρου, ἡ δὲ διαμονὴ αὐτοῦ τυγχάνει ἄγνωστος, τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἀναγνὸν τὴν ἔνορκον ὁμολογίαν τὴν κατατεθεῖσαν ὑπὸ ἢ ἐκ μέρους τοῦ ἐνάγοντος, διατάττει, ὅπως ἡ ἐπίδοσις τῆς κλήσεως ἐν τῇ ἀγωγῇ αὐτῇ θὰ θεωρηθῇ ὡς δεόντως γινομένη:

1ον.) Διὰ τῆς ἐπιδόσεως ἀντιγράφου τοῦ παρόντος διατάγματος μετ' ἀντιγράφου τῆς κλήσεως εἰς τὴν μητέρα τοῦ 3ου ἐναγομένου εἰς Γοῦρρι.

2ον.) Διὰ τῆς καταχωρίσεως παρομοίων ἀντιγράφων εἰς δύο συνεχῆ φύλλα τῆς ἐφημερίδος «Κυπριακὸς Φύλαξ» ἐκδιδομένης ἐν Λευκωσίᾳ Κύπρου.

3ον.) Διὰ τῆς τοιχοκολλήσεως παρομοίων ἀντιγράφων ἐπὶ τοῦ πίνακος τοῦ Δικαστηρίου τούτου.

Καὶ περαιτέρω τὸ Δικαστήριον τοῦτο διατάττει ὅπως ἡ 4η Μαρτίου 1922 καὶ ὥρα 8 π.μ. ὁριοθῇ πρὸς ἀκρόασιν τῆς παρούσης ἀγωγῆς καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ ἐναγόμενος ἤθελε παραλείψῃ νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου κατὰ τὴν ἄνω εἰρημένην ἡμερομηνίαν, πᾶσαι περαιτέρω εἰδοποιήσεις διὰ τὸν σκοπὸν τῆς παρούσης ἀγωγῆς θὰ τοιχοκολλῶνται ἐπὶ τοῦ πίνακος τοῦ Δικαστηρίου τούτου.

Ἐξεδόθη καὶ συνετάχθη τὴν 11 Ἰανουαρ. 1922.

(ὑπογρ.) Μ. Π. ΕΥΘΥΜΙΑΔΗΣ
Δικαστής.

Πιστὴ μετάφρασις
H. FIKRI
Β. Π. Ε. Δ. Δ.

ΕΝ ΤΩ ΕΠΑΡΧΙΑΚΩ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Ἀρ. 44)922.

Μεταξὺ

Ἀνδρέα Γ. Κακούρα ἐκ Πέρα Ἐνάγοντος,

καὶ

1) **Πολυδώρου Μιχαήλ**, ἐκ Γοῦρρι 2) **Ἀναστάση Ἰωάννου**, ἐκ Γοῦρρι 3) **Σάββα Καραλάμπους**, ἐκ Γοῦρρι, νῦν ἀγνώστου διαμονῆς, ἀλληλεγγύων ὀφειλετῶν Ἐναγομένων.

Τοῖς Ἐναγομένοις.

Διὰ τοῦ παρόντος προστάσσεσθε νὰ ἐμφανισθῆτε ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου κατὰ τὴν 4ην Μαρτίου 1922, ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 8 τῆς προμεσημβρίας, ὅτε ἀκουσθήσεται ἀγωγή τις, κινηθεῖσα κατ' ὑμῶν ὑπὸ τοῦ ἄνω σημειουμένου Ἐνάγοντος, ἔστω δι' εἰς γνῶσιν ὑμῶν ὅτι, ἐὰν ἀπολείπητε νὰ ἐμφανισθῆτε, ὁ ἐνάγων δύναται νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἀγωγὴν αὐτοῦ ἄνευ ἄλλης γνωστοποιήσεως.

Ὁ Ἐνάγων διὰ τῆς ἀγωγῆς αὐτοῦ ἀξιοῖ £22 0 0 δυνάμει γραμματίου ἐκδοθέντος ὑφ' ὑμῶν ἀλληλεγγύως εἰς διαταγὴν τοῦ ἐνάγοντος τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1920 καὶ λήξαντος τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1920. Τόκον 12 ο/ο ἀπὸ τῆς λήξεως καὶ τὰ ἔξοδα τῆς παρούσης ἀγωγῆς.

Ἐξεδόθη τῇ 11)1)1922.

Ὁ πληρ. δικηγόρος
ΜΙΧ. ΚΥΡ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

Πιστὸν ἀντίγραφον
H. FIKRI
Β. Π. Ε. Δ. Δ.

Ford
THE UNIVERSAL CAR

Η ΝΕΑ ΤΙΜΗ τοῦ συνήθους γνωστοῦ τύπου Αὐτοκινήτου Touring τῶν 5 θέσεων εἶναι ἀπὸ σήμερον ποία νομίζετε;

ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟΝ

£165.

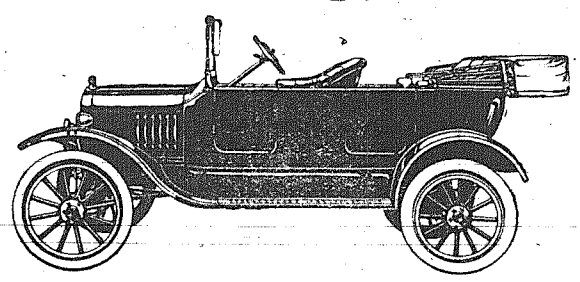

τοῦ δὲ τύπου Runabout 2 ἢ 3 θέσεων πρὸς £150 ἕκαστον.

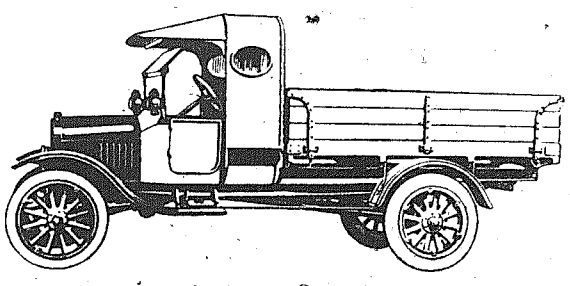

τῶν φορτηγῶν τῶν 1000 ὀκάδων πρὸς £175 ἕκαστον.

ΟΛΑ παραδοτέα εἰς Κυπριακὸν λιμένα *(cif Cyprus)*.

Ρεκλάμαι περιττεύουν πλέον διὰ τὰ FORD, διότι ἀπεδείχθησαν ὅτι μόνον αὐτὰ μποροῦν νὰ εὐδοκιμήσουν εἰς τὴν Νῆσον μας ἕνεκεν τῆς μεγάλης οἰκονομίας τῆς πενζίνης καὶ ὅλων τῶν λοιπῶν ἐξόδων, καὶ τῆς διαρκοῦς παρακαταθήκης ὅλων τῶν ἐξαρτυμάτων εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς Νήσου.

☞ **ΠΛΗΡΩΜΗ. Ἀρκεῖ νὰ προκαταβάλετε μόνον £30. 0. 0 καὶ θὰ ἔχετε Αὐτοκίνητον. Τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἀξίας εἶναι πληρωτέον εἰς 12—18 μηνιαίας δόσεις ἔντοκον.**

Λευκωσία, τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1921.

Β. Σ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ & Σ^ΙΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

(19—26) Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι ἐν Κύπρῳ.

☛ **ΖΗΤΗΣΑΤΕ**

ΣΟΚΟΛΑΤΕΣ ΚΑΙ ΚΑΚΑΟ

CADBURY

Bournville Cocoa

BY EVERY TEST
THE VERY BEST

"CADBURY"
"BOURNVILLE"
(Regd. Trade Marks)

Αἱ καλύτεραι σοκολάται τοῦ κόσμου κατεσκευασμέναι δι' ἐκλεκτῶν καὶ ἁγνῶν ὑλικῶν ὥστε νὰ εἶναι γευστικώταται καὶ θρεπτικώταται.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

εἰς ὅλα τὰ Ζαχαροπλαστεῖα καὶ τὰ ἄλλα εἰδικὰ καταστήματα

ΕΝ ΚΥΠΡΩ (17—26)

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ ΑΝΔΡΕΑ Ι. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΙΔΟΥ

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

(ΣΤΟΑ ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗΣ)

Ἐκτελοῦνται ἰατρικαὶ συνταγαὶ μετὰ μεγάλης προσοχῆς καὶ εὐσυνειδησίας εἰς τιμὰς λογικάς.

Ὅλα τὰ φαρμακευτικὰ εἴδη καὶ εἰδικαὶ σκευασίαι (*spécialités*) **πωλοῦνται εἰς τιμὰς ἀσυναγωνίστους.** (3—8)

ΑΗΛΩΣΙΣ

Ἡ ὑποφαινομένη δηλῶ διὰ τῆς παρούσης μου ὅτι ἐνοικίασα ὅλα τὰ δίβωλα (καλοκᾶς) καὶ ἀποκάλαμα χωράφια τοῦ συζύγου μου Νικόλα Κυριάκου ἐκ Πραστειοῦ (Μόρφου), ὡς καὶ τὰ σπαρμένα χωράφια τὰ ὁποῖα ἔσπειρε πρὸ τῆς δημοπρασίας διὰ δημοσίας πλειοδοσίας κατὰ τὴν 16)29 Δεκεμβρίου 1921 διὰ τὴν γεωργικὴν περίοδον 1921—1922 καὶ ὅτι τὰ κεφάλαια δι' ὧν ὁ σύζυγός μου διεξάγει οἱαδήποτε φύσεως γεωργικὰς ἐργασίας, ὡς καὶ τὰ σπαρτὰ ἐν γένει τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται εἰς τὰ ἐν λόγῳ χωράφια ἀνήκουσιν εἰς ἐμὲ καὶ μόνην. Συνεπῶς δὲ πᾶν γεωργικὸν προϊὸν ἢ γεωργικὸν ζῶον, ἢ ἐργαλεῖον τὸ ὁποῖον ἠθέλεν εὑρεθῇ εἰς χεῖρας του, ἢ ὑπὸ τὴν κατοχήν του εἶναι ἀποκλειστικῶς ἰδική μου περιουσία.

Ἐν Πραστειῷ (Μόρφου), 20)12)1921.

(3—3) ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΝΙΚΟΛΑ ΚΥΡΙΑΚΟΥ

ΜΑΡΙΑ ΜΟΥΜΤΖΗ ΝΕΑ ΜΟΔΙΣΤΑ ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Πληροφοροῦνται αἱ ἀξιότ. Κυρίαι καὶ Δεσποινίδες τῆς ἡμετέρας πόλεως ὅτι ἐγκατεστάθη εἰς τὴν πρωτεύουσαν Μοδίστα ἀρίστη καὶ ἔμπειρος ἡ Δνὶς **Μαρία Μουμτζῆ**, πρόσφυξ ἐκ Κιλικίας.

Ἡ Δὶς Μουμτζῆ ἐδιδάχθη τὴν κοπτικὴν καὶ ραπτικὴν εἰς Σμύρνην καὶ διαβεβαιοῖ ὅτι ὅσαι τὴν ἠθελον τιμήσει διὰ τῶν παραγγελιῶν των θὰ μείνωσι τελείως εὐχαριστημέναι καθ' ὅλ.

Γίνονται δεκταὶ μαθήτριαι πρὸς ἐκμάθησιν δωρεάν.

Τιμαὶ συγκαταβατικαί.

Διαμονή: εἰς τὴν οἰκίαν τῆς Κας Πικῆ παρὰ τὴν Κλινικὴν τοῦ Ἰατροῦ κ. Σοφ. Κ. Λυσανδρίδου.

ΑΣΦΑΛΗΣ ΚΑΙ ΟΛΙΓΟΧΡΟΝΙΟΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ ΒΛΕΝΟΡΡΟΙΑΣ

Ἡ Βλενόρροια θεραπεύεται εἰς διάστημα 10 ἡμερῶν μὲ ταῖς ὀστιες τοῦ **Οὐρεθρὸλ Ἄντερσον** (*Urethrol Anderson*).

Τὸ ἀποτελεσματικώτερον φάρμακον κατὰ τῶν ἐν γένει Ρύσεων, τῆς Κυστίτιδος τοῦ κυστικοῦ κατάρρου καὶ τῆς αἱματουρίας.

Προσοχή!

Μία ὀστια λαμβανομένη δύο ὥρας πρὸ τῆς κατακλίσεως καθιστᾷ ἀπρόσβλητον τὸν λαμβάνοντα.

Ζητήσατε τὸ **Οὐρεθρὸλ Ἄντερσον** εἰς τὰ καλὰ Φαρμακεῖα.

Τιμὴ ἑκάστου κυτίου σελ. 4. (11-12)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ Κ^ου Γ. Α. ΜΑΡΚΙΔΟΥ

ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΕΟΡΤΑΣΜΟΝ ΤΗΣ ΔΕΚΑΕΤΗΡΙΔΟΣ

ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ Κ^ου Ι. ΠΕΡΔΙΟΥ

Κυρίαι, Δεσποινίδες καὶ Κύριοι.

Ἀποφασίσας ὅπως συμμορφωθῶ πρὸς τὴν ἀπαίτησιν τῶν μελῶν τῆς ἐπὶ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς δεκαετηρίδος τοῦ συμπαθοῦς καὶ ἐνθουσιώδους Κυπρίου ποιητοῦ διοργανωτικῆς ἐπιτροπείας, ὅπως ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς δεκαετηρίδος ὁμιλήσω περὶ τοῦ ἔργου αὐτοῦ κατὰ τὴν ἀπεψινὴν πρὸς τιμήν του μουσικοφιλογικὴν ἑσπερίδα, νομίζω ὅτι ἐκτελῶ καθῆκον ἀφειλομένης τιμῆς πρὸς τὴν πολύτιμον συμβολὴν τοῦ ποιητοῦ ἐν τῇ ἐξυπηρετήσει τῶν βλέψεων τῆς δούλης πατρίδος αὐτοῦ. Ἦνε ἡ συμβολὴ τοῦ τιμίου δημοσιογράφου τοῦ ἀσκοῦντος εὐσυνειδήτως ἐν τῇ κοινωνίᾳ τὸ ἐξυγιαστικὸν ἔργον αὐτοῦ, ἦνε ἡ συμβολὴ τοῦ πατριωτικοῦ ποιητοῦ τοῦ θερμαίνοντος ὅλους μέσα εἰς τὴν παγερὰν νύκτα τῆς μακραίωνος δουλείας μὲ τὴν φλόγα τῆς πατριωτικῆς του ψυχῆς.

Κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τὸ ἀπὸ τοῦ Στασίνου, ὅστις ἔγραψε τὰ Κύπρια ἔπη, μέχρι τοῦ ἀποψινοῦ ποιητοῦ, ἡ ποιητικὴ ἐν Κύπρῳ παραγωγὴ ἀναμφιβόλως ὑπῆρξεν ἀναιμικὴ καὶ ἀξιοθρηνήτως πτωχή. Καὶ ἕνας βέβαια λόγος ὑπῆρξε πάντως ἡ δουλωσύνη τοῦ ἀτυχοῦς αὐτοῦ τόπου, ὅστις ἔστενεν ὑπὸ διαφόρους ἑκάστοτε δεσπότας, οἱ ὁποῖοι ἂν δὲν ἠδυνήθησαν νὰ δουλώσουν τὴν ἑλλὴν. του ψυχήν, νὰ ἐξαλείψουν τὴν ἑλλὴν. αὐτοῦ γλῶσσαν ἢ ν' ἀλλοιώσουν τὸν ἐθνικὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν ἐθνικήν του συνείδησιν, ὑπῆρξαν ὅμως πολλάκις φωτοσβέστης φραγμὸς κάθε ἐκδηλώσεως ὡραίας κ' εὐγενοῦς. Καὶ ἡ λογοτεχνικὴ κίνησις ἔχει ἀναμφιβόλως ἐκτὸς ἄλλων καὶ ἀνάγκην ἐλευθερίας διὰ νὰ γεννηθῇ καὶ νὰ ζήσῃ. Καθὼς λέγει ἕνας κριτικὸς «ἡ ποίησις καὶ ἡ τέχνη, ἐγεννήθησαν καὶ ἤκμασαν ἀπανταχοῦ καὶ πάντοτε μετὰ τὸ πέρας τῆς πρὸς πολιτικὴν ἀποκατάστασιν καὶ ὑλικὴν εὐπραγίαν ἀγώνων, ὡς τὸ ἄκρον ἄνθος ἰδιοφυοῦς καὶ ἤδη ὡρίμου πολιτισμοῦ. Οὕτως ἐν Ἑλλάδι ἐπὶ Περικλέους, ἐν Ρώμῃ ἐπὶ Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς Ἀναγεννήσεως ἐν τῇ Δύσει».

Καὶ ὁ ἑορτάζων Κύπριος ποιητὴς ἦνε μεταξὺ τῶν ὀλίγων ἐν τῇ Νήσῳ ταύτῃ, οἱ ὁποῖοι ἐκπροσωποῦν κάποιαν τάσιν φιλολογικῆς παραγωγῆς, ἐμφανισθεῖσαν ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ καθεστῶτος τοῦ παρουσιάζοντος ἠπιώτερον δουλείας τύπον, ἀφ' ὅτου δηλαδὴ τὴν ἡμισέληνον, ἥτις ἐκράτησε τὴν Νῆσον εἰς πυκνὸν σκότος τριακοσίων ἐτῶν, ἀντικατέστησεν ὁ σταυρός.

×

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν πρὸ 14 ἐτῶν, τὸ 1907, ἡ «*Tribune de Genève*» ἐνθαρρύνουσα τὸν κ. Περδίον ἔγραφεν ὅτι «θὰ ἐνόμιζε κανεὶς πῶς εὑρίσκεται πρὸ ποιητοῦ τελειωθέντος ἤδη καὶ ὡρίμου, ἐνῷ δὲν πρόκειται παρὰ περὶ ἀρχαρίου εὐτυχοῦς», ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης μέχρι σήμερον ἡ ποιητικὴ του παραγωγὴ περιλαμβάνει ἑκτὸς τῆς Κυπριακῆς, τῆς Σχολικῆς Μούσης καὶ τῶν Προσευχῶν, καὶ τὰ δέκα ἔτη τοῦ προσφιλοῦς του «Μαστιγίου». Ἔγραψεν οὗτος καὶγαλλικὰ ποιήματα, μία δὲ μετάφρασις πατριωτικοῦ του ποιήματος ἐβραβεύθη ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Μέσα εἰς τὸ ἔργον του τῆς περιόδου αὐτῆς, ἀνευρίσκει κανεὶς τὸν σατυρικὸν ἢ πατριωτικὸν ποιητήν, τὸν πάντοτε ὅμως διδακτικόν, τοῦ ὁποίου τὸν ἔντιμον χαρακτῆρα καὶ τὸν ἀκηλίδωτον βίον ἐπιβάλλεται νὰ ἐξάρῃ πράγματι κανεὶς πρὸ πάσης κριτικῆς τοῦ ἔργου αὐτοῦ. Ὁ βίος τοῦ ἠθικολόγου ποιητοῦ εἶνε ἡ φωτεινὴ παράλληλος τῶν διδαγμάτων καὶ κηρυγμάτων αὐτοῦ, καὶ δὲν ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ ἰσχυρισθῇ πῶς πράττει ἀντίθετα ἢ διαφορετικὰ ἐκείνων ποὺ διδάσκει, ἀ παράλλακτα ὅπως αὐτὸ δὲν ἠδύνατο νὰ τὸ ἰσχυρισθῇ κανεὶς διὰ τὸν Κάτωνα ὅστις «ἦτο ζῶσα διδασκαλία καὶ πρότυπον κοινωνικῶν ἀρετῶν» ἢ διὰ τὸν συμπατριώτην μας Ζήνωνα τὸν Κιτιέα. Καὶ ἔχει ἐπιπροσθέτως τὸ ἀξιοσυστατον τοῦ τελευταίου προτέρημα τῆς ὀλιγολογίας. Καὶ δυστυχῶς οἱ σιωπηλοὶ εἶνε πάντοτε ὀλίγοι καὶ δὲν ξεύρω ἂν δὲν ἔχῃ δίκαιον ὁ Καρλάϋλ γνωματεύων ὅτι «ἡ χώρα ποὺ δὲν ἔχει πολλοὺς σιωπηλοὺς εἶνε δάσος χωρὶς ρίζες, ὅλο φύλλα καὶ κλαδιά, τὸ ὁποῖον κινδυνεύει γρήγορα νὰ μαρανθῇ.»

×

Ὁ ἑορτάζων ποιητὴς ὡρισμένως οὐδέποτε ἐσατύρισε χάριν ἰδίων παθῶν εὐτελῶν καὶ ἀνώτερος ὢν πάντοτε χρημάτων, οὐδέποτε ἐχρησιμοποίησε τὸν κάλαμόν του πρὸς χρηματισμὸν διὰ κατὰ παραγγελίαν ἐγκώμια ἢ ἀπολογίας ἀνηθίκων, ὡς ὁ Σενέκας, ὅστις, πράττων ἀντίθετα ἐκείνων ποὺ ἐδίδασκε, ὅταν, καθὼς λέγει ὁ Βερτολίνης, ὁ Νέρων ἐφόνευσε τὴν μητέρα του Ἀγριππίναν, μετεχειρίσθη τὸν ὠνιόν του κάλαμον διὰ νὰ καταγγείλῃ εἰς τὴν σύγκλητον τὴν δῆθεν ἐπιβουλὴν τῆς Ἀγριππίνας ἐναντίον υἱοῦ της, ἔνεκεν τῆς ἀποτυχίας τῆς ὁποίας δῆθεν αὕτη ἠθυοτόνησε.

Ἔχει τοὐναντίον τὸν λευκὸν τοῦ Παπινιανοῦ χαρακτῆρα, ὅστις ἐθανατώθη ὑπὸ τοῦ Καρακάλλα, διότι παρακληθεὶς ὑπ' αὐτοῦ φονεύσαντος τὸν ἴδιον ἀδελφόν του Γέταν νὰ γράψῃ ἀπολογίαν τῆς ἀδελφοκτονίας, ἠρνήθη, ἀπαντήσας ὅτι εἶνε εὐκολώτερον νὰ διαπράξῃ τις ἀδελφοκτονίαν παρὰ νὰ γράψῃ ἀπολογίαν αὐτῆς.

×

Ὁ ἑορτάζων ποιητὴς φρονῶ ὅτι ἦνε ἕνας θαυμάσιος τῆς ἀληθείας ἱεροφάντης. Καὶ ὀφείλομεν νὰ κρατήσωμεν μίαν τιμητικὴν θέσιν μέσα εἰς τὴν συνείδησιν ἡμῶν δι' ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἑκάστοτε δὲν δειλιοῦν νὰ μᾶς εἴπουν τὴν ἀλήθειαν περὶ προσώπων καὶ πραγμάτων, ἀντιθέτως πρὸς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι πλανῶντες καὶ πλανώμενοι ἑκουσίως δημιουργοῦν μέσα εἰς τὴν κοινωνίαν ἀντιλήψεις νόθους καὶ ψευδεῖς. Καὶ ὅπως ἔλεγε δικαίως ὁ Δαροσφουκῶ «ἡ κρυπτομένη ἀλήθεια δὲν προξενεῖ τόσον κακὸν ὅσον ἡ φαινομένη τοιαύτη.»

Ὁ Κύπριος ποιητὴς ἔχει κάτι ἀπὸ τὴν φιλαλήθειαν τοῦ Κλείτου, ὅστις δὲν ἐδίστασε νὰ εἰπῇ τὴν γνώμην του εἰς τὸν Ἀλέξανδρον, ἀντιθέτως πρὸς τοὺς ἄλλους κόλακας, τὸν ἐξ Ἄργους Ἄγιν ἢ Ἀναξαρχον.

Ὁ Ρυΐδης λέγει ὅτι «ὁ Ἕλλην στέργει συνήθως νὰ εἴπῃ τὴν ἀλήθειαν, ὄχι ὅμως καὶ νὰ τὴν γράψῃ. Ὁμιλεῖ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας δωρεάν, γράφει ὅμως ἐκ συμφέροντος». Καὶ ἔχει δίκαιον.

Συχνάκις βλέπομεν τὸ ἀηδὲς γεγονὸς ὅτι εἰς ὅλας τὰς κοινωνίας πολλαὶ ἐφημερίδες ἦνε ἐκ συμφέρον τος φωνογράφοι τῆς διαφημιστικῆς κενοδοξίας τῶν ἐπιτηδείων ἢ σιωπηλοὶ ἰχθεῖς μέσα εἰς τὴν θάλασσαν τόσων κοινωνικῶν κακιῶν. Καθὼς λέγει ὁ Οὐάλδ «μᾶς δίδουν ἀκριβεῖς καὶ πεζοτάτας λεπτομερείας τὶ κάμνουν ἄνθρωποι ποὺ δὲν ἐμπνέουν κανὲν ἐνδιαφέρον», καὶ ἀντὶ δὲ νὰ ἦνε ὁδηγηταὶ τῶν κοινωνιῶν συμμορφοῦνται πολλάκις πρὸς τοῦ πλήθους τὰς ὀρέξεις.

Περισσότερον ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ δειλίαν ἢ συμφέρον εὑρίσκουν ὅλους διακεκριμένους ἢ ἐγκρίτους, ἐκτιμῶ ἀσυγκρίτως περισσότερον ἐκείνους ποὺ κτυποῦν δυνατὰ καὶ ἀμελίκτως, ἄνευ συγκαταβάσεως ἢ νοσηρῶν συμβιβασμῶν. Ὁ Παῦλος Κουριὲ δὲν ἔχει ἄδικον κηρύττων «κάμνετε λιβέλλους ὦ ὁ Πασκάλ, ὁ Κικέρων, ὁ Δημοσθένης ἢ ἀπόστολος Παῦλος. Εἰς ὅλους τοὺς καιροὺς οἱ λίβελλοι ἤλλαξαν τοῦ κόσμου τὴν ὄψιν».

×

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἠσαΐου, ὅστις «στέλλει εἰς τοὺς ἀσπάλακας τὴν Βαβυλῶνα, τὴν Νινευὶ εἰς τὰς ἀκάνθας καὶ τὴν Τύρον εἰς τὴν τέφραν, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ποὺ ὁ Ἠσαΐας εὗρισκε τὸν κόσμον μεστὸν κακιῶν, μέχρι σήμερον δὲν ἤλλαξεν ὁ κόσμος. Ἔχει μέσα της κάθε κοινωνία «κάτι σάπιο», ὅπως ἔλεγεν ὁ μελαγχολικὸς Δανὸς Σαιξπήρειος ἥρως, κάτι σάπιο ποὺ χρειάζεται χάριν τοῦ κοινοῦ συμφέροντος ἐπέμβασιν χειρουργικήν. Ἔχει κάθε κοινωνία τοὺς ἐκπροσώπους τῶν διαφόρων κακιῶν, τοὺς ὁποίους ὡς λέγει μία Γερμανὶς καθιστῷ ἀσυγκρίτως ἀναιδεστέρους ἡ καθιερωμένη ἀρχή, ὅτι ὁ σοφώτερος καλείτερον νὰ ὑποχωρῇ καὶ σιωπᾷ. Δι' αὐτοὺς δὲν ἀρκεῖ βέβαια τὸ χάδι μὲ τὸ γάντι, ἀλλ' ἐπιβάλλεται συχνὰ γρόνθος πράγματι χαλύβδινος καὶ δι' αὐτοὺς δὲν ἀρκεῖ ἡ ἠπία καὶ γελῶσα, ἡ ἁβρὰ καὶ γαργαλίζουσα σάτυρα πολλάκις ἡ «*Dentibus albis*» ἀλλ' ἡ σάτυρα ἡ δάκνουσα μέχρις αἵματος μὲ χαυλιόδοντας ἀληθινούς.

Καὶ ὁ Κύπριος ποιητὴς σατυρίζων δὲν γαργαλίζει, ἀλλὰ πολλάκις μαστιγώνει ὅπως ὁ Ἰουβενάλης, ὅστις ὡς λέγει ὁ Οὐγκώ «ἔφθανε κάποτε μέχρι κυνισμοῦ ἀλλ' ἦτο τοῦτο τῆς αἰδοῦς ἡ ἀγανάκτησις». Ἡ σάτυρά του ἔχει κάποτε κάτι ἀπὸ τὰ αὐστηρὰ τοῦ Τακίτου κτυπήματα ὅστις «ἔχει τὴν ἀκρίβειαν τοῦ πυρακτωμένου σιδήρου».

Δὲν ἔχει βέβαιαι τοῦ Βολταίρου, τοῦ Αἶνε ἢ τοῦ Ρυΐδου τὴν εὐφυολόγον θελκτικότητα, ἢ τοῦ Σουρῆ τὴν ἀκροβατικὴν εὐκαμψίαν τὴν χάριν καὶ γοργότητα. Χωρὶς νὰ ἔχῃ τοῦ Γενιὲ «τὴν αἰσχρολόγον ὠμότητα» ἢ τὴν ἐλευθεροστομίαν τοῦ Ἰταλοῦ Ἀρετίνου ὅστις «ἠνάγκαζε τοὺς ἡγεμόνας νὰ πληρώνουν τὸν ἐκβιαστήν», ἔχει πολλάκις κάτι ἀπὸ τὴν αὐστηρὰν καὶ ξέσκεπην τοῦ Ἀρχιλόχου εἰρωνείαν, τοῦ ὁποίου ἡ δριμύτης ἦτο τόσον καυστική, ὥστε εἶχεν, ὡς λέγεται, ἀναγκάσει τὸν Λυκάμβαν νὰ αὐτοκτονήσῃ. Εἶνε ἠμπορεῖ νὰ εἰπῇ κανεὶς μαθητὴς τοῦ Ἀρχιλόχου, τὸν ὁποῖ ν ἐν πολλοῖς καὶ ὁ Ὁράτιος ἀπεμιμήθη, καὶ τοῦ ὁποίου τοὺς ἰάμβους ὁ Ἀδριανὸς ὠνόμασε λυσσῶντας ὁ ἴδιος δὲ ὠνομάσθη σκορπιώδης, ἐξ οὗ καὶ ἡ παροιμία «Ἀρχίλοχον πατεῖς» ὅπερ ἰσοδυνάμει πρὸς τὸ «σκορπίον ποτεῖς».

×

Ὅσον καὶ ἂν ἐν τῇ διακωμῳδήσει τῶν κοινωνικῶν κακιῶν ἡ σάτυρα τοῦ Κυπρίου ποιητοῦ καταβάλλει προσπάθειαν νὰ ἦνε ἀντικειμενική, ἐνίοτε ἦνε ἀδύνατον νὰ μὴ διακρίνῃς τὰ πρόσωπα κατὰ τῶν ὁποίων ἐπιτίθεται καὶ δι' αὐτὸ δὲν ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ τὸν μεμφθῇ, διότι πολλάκις κατ' ἀνάγκην ἡ σάτυρα καταλήγει νὰ ἦνε ὁλοφάνερα προσωπική. Αὐτὸ βλέπει κάνεὶς ὄχι μόνον εἰς τὴν προσωπικὴν σάτυραν τοῦ Ἀριστοφάνους ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς σατυρίζοντας ἀντικειμενικῶς ἀπὸ τοῦ Μενάνδρου μέχρι τοῦ Ἀνατὸλ Φρὰνς.

Ὁ Ἀριστοφάνης εἰς τὰς Νεφέλας ἐπιτίθεται ἀγρ'ως κατὰ τοῦ Σωκράτους εἰς τὰς Θεσμοφοριαζούσας κατὰ τοῦ Εὐριπίδου καὶ εἰς τοὺς Ἱππεῖς κατὰ τοῦ Κλέωνος, τόσον ὥστε εἰς τοὺς τελευταίους δὲν εὕρισκεν ὑποκριτὴν οὔτε κατασκευαστὴν τοῦ προσωπείου τοῦ διακωμωδουμένου καὶ δι' αὐτὸ πρωτηγωνίστησεν ὁ ἴδιος χωρὶς προσωπεῖον.

Ἂν μερικοὶ παραπονοῦνται διὰ τὴν σάτυραν τοῦ Κυπρ. ποιητοῦ, ἃς ἔχουν ὑπ' ὄψιν των ὅτι διατρέχουν τὸν κίνδυνον νὰ ἐπιστήσουν τὴν προσοχὴν ἐκείνων ποὺ δὲν τοὺς ἐνθυμήθησαν.

×

Ἀπὸ τοῦ Α' Φύλλου «τοῦ Μαστιγίου» ἔγραφε διὰ χοὺς καλογήρους μὲ αὐστηρότητα ἴσως ὑπερβολικήν:

Ἔγραφε δὲ ἀργότερα, ὅτι τότε μόνον θὰ σεβασθῇ τὸ ράσον ὅταν:

«ὄχι λουκούλλειος γαστὴρ—
ἀλλὰ πνοὴ μεγάλη τὸ φουσκώνει
κι' Αἴτνης κοχλάζει μέσα του κρατὴρ
ποὺ τοῦ λαοῦ τὴν λάβα γιγαντώνει»

Ἡ γαστὴρ ὑπῆρξε πάντοτε μία μεγάλη ἀνορθογραφία καὶ ἐστία κακιῶν Ἡμεῖς οἱ Κύπριοι φαίνεται τὴν γαστέρα τὴν ἐθεραπεύσαμεν πολύ, ἀφοῦ ἐλατρεύετο παρ' ἡμῖν Ἀπόλλων ὁ μαγείριος, ἠγόρασαν δὲ ὡς γνωστὸν οἱ Κύπριοι τοῦ Πτολεμαίου τὰ ἐπιτραπέζια σκεύη, τὰ ὁποῖα ἐπώλησεν. ὁ Κάτων πολὺ ἀκριβά. «Ὑπὸ μορφὴν Θεοῦ ἡ γαστὴρ ἦνε ὁ Σιληνός, ὑπὸ μορφὴν αὐτοκράτορος ὁ Βιτέλλιος, ὑπὸ μορφὴν κτήνους ὁ χοῖρος» λέγει Οὐγκώ. Ἡ καλογηρικὴ δὲ πρὸ παντὸς κοιλία ὑπῆρξεν ἐν τῇ δύσει ὁ στόχος ὅλων τῶν σατυρικῶν, μετεξὺ τῶν ὁποίων πρωτεύει βέβαια ὁ Ραβελαὶ—ἱερεὺς καὶ αὐτὸς—ὁ ὁποῖος ὡς λέγει ὁ Γάλλος κριτικὸς «ψαύει τὸν σφυγμὸν τῆς παπωσύνης, κινεῖ τὴν κεφαλὴν καὶ ἐκρήγνυται εἰς γέλωτα» καὶ τοῦ ὁποίου «ἡ σιαγὼν γελᾷ ἐνῷ τρώγει ἡ μοναρχικὴ καὶ καλογηρικὴ σιαγών».

Πάντοτε τὸ ράσον ὑπῆρξεν ἀντικείμενον δηκτικοῦ σκώμματος καὶ εἰρωνείας ἴσως ὑπερβολικῆς, ἀφοῦ δὲν ἐξέλιπε ἐν τῇ Δύσει τελεῖως ἴσως ἡ ἐποχὴ τοῦ Δ' Ἀρζανσών, ὅστις ὡς λέγει ὁ Λομπρόζο «μετέβαλεν εἰς γυναικωνίτην τὴν Μονὴν τῆς Μαγδαληνῆς Τραινὲ καὶ ὁ Καρδινάλιος Βερνὶς εἶχε τὰς ἐρωμένας του ἐντὸς τῶν Βενετικῶν του Μονοστηρίων.

Ὁ Κύπριος ποιητὴς διὰ τῆς κατὰ τοῦ ράσου πολεμικῆς ἀντικειμενικὸν ἀκοπὸν εἶχε ὄχι τὴν ἁπλῆν λοιδωρίαν ἀλλὰ τὴν ἐξυγίανσιν καὶ πρακτικῶς ὡφέλησεν εἰς τὴν ἐπιτευχθεῖσαν οἱονεὶ λύσιν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος, διὰ τὴν λύσιν τοῦ ὁποίου ἔγραφεν εἰς κάθε φύλλον τοῦ «Μαστιγίου» ἀπειλητικὰ καὶ πύρινα ποιήματα.

×

Ἐκτύπησεν ἐπίσης τὰ κόμματα, τὰ ὁποῖα δὲν συνεπάθησε ποτὲ καὶ τὰ ὁποῖα ὁ Ἄγγλος Πὼπ λέγει ὅτι «ἦνε ἡ πρὸς ὄφελος τῶν ὀλίγων παραφροσύνη τῶν πολλῶν».

Ἐσατύρισε πρὸς τούτοις ἀδυναμίας γυναικείας, μεταξὺ τῶν ὁποίων πρωτεύει βέβαια ἡ Μόδα.

Ὁ Κύπριος ποιητὴς τὴν γυναῖκα τὴν ἐσατύρισε, ἀλλὰ δὲν τὴν ὕμνησε ποτέ. Δὲν τὴν ἐκακομεταχειρίσθη βεβαίως, εἰμπορεῖ νὰ εἰπῇ κανείς, ὡς ὁ Σαμφὸρ καὶ Σοπεγχάουερ, οὔτε ὁμοιάζει εἰς τοῦτο τὸν Ἀρχίλοχον, τὸν ὁποῖον ὁ Εὐσέβιος καλεῖ «ἄνδρα κατὰ γυναικῶν ἀρρητολογίαις ἐν τοῖς οἰκείοις ποιήμασι κεχρημένον, ἃς οὐδ' ἂν ἀκοῦσαι τις σώφρων ἀνὴρ ὑπομείνειεν».

Τὴν ἐσατύρισε ὅμως καὶ δὲν τὴν ὕμνησε ποτέ. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο δηλαδὴ ὑπῆρξεν ὁ ἀντίπους τοῦ μακαρίτου Μοδινοῦ, ὁ ὁποῖος ἀφιέ, ωσε τοὺς στίχους καὶ τὴν ποιητικήν του ζωὴν εἰς τὴν λατρείαν πρὸ παντὸς τῆς γυναικός. Ὁπωσδήποτε, μπροστὰ εἰς τὴν χαριεσμένην γυναικείαν ἀνθοδέσμην τῆς ἀποψινῆς συγκεντρώσεως, ἡ ὁποία περιέχει τόσον ἐρασμίως ξεχωριστὲς εὐμορφιές, ὑποθέτω πῶς ὁ Κύπριος ποιητὴς θὰ δικαιώσῃ τὸν πρὸς τὴν γυναῖκα ἐνθουσιασμὸν τοῦ ἀποθανόντος συναδέλφου αὐτοῦ καὶ θὰ θελήσῃ νὰ δεσμεύσῃ καὶ ὁ ἴδιος εἰς στίχους τὸν πρὸς τὸ κάλλος θαυμασμὸν ποὺ ἔκρυψεν ἕως τώρα φιλαργύρως εἰς τὰ στήθη χωρὶς νὰ τὸν ἀκούσωμεν ποτέ.

×

Διὰ νὰ ἤμεθα δίκαιοι πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ὁ κ. Περδίος πολὺ συχνὰ προδίδει ὅτι ἔχει σατυρικὸν τάλαντον ἀμφίβολον. Ἦνε ἐλάχιστα σατυρικός, τὰ μάλιστα δὲ πατριωτικὸς ποιητής. Καθαρῶς πατριωτικὸς ποιητής.

Ὁ κ. Περδίος δὲν ἤγγισε τὴν Μεγάλην Τέχνην, οὔτε δίδει τὴν ἁγνὴν καλλιτεχνικὴν συγκίνησιν τῶν μεγάλων ποιητῶν. Εὑρίσκει κανεὶς πολλάκις κάποιαν ἀτημελησίαν, ἀκαλαισθησίαν καὶ ἀμέλειαν εἰς τὴν συνθετικὴν τῶν ποιημάτων του ἐργασίαν, κάποιαν πεζότητα στοιχουργικήν. Ἀλλὰ μὴ λησμονῶμεν ὅτι καὶ ὁ Σουρῆς κατηγορήθη δι' αὐτὸ καὶ ὁ Ρυΐδης ὠνόμασε τὴν ποίησιν τοῦ Σουρῆ ἔμμετρον πεζολογίαν. Ὁπωσδήποτε αὐτὰ ἠμπορεῖ νὰ τὰ παρίδῃ κανείς, διότι ὁ κ. Περδίος εἶνε καθαρῶς πατριωτικός, διδακτικὸς ποιητής. Καὶ ὡς λέγει ὁ Ρυΐδης «ὁ ἄξιων τὸν τίτλον τοῦ ἐθνικοῦ ποιητοῦ πρέπει νὰ θυσιάζῃ τὴν ἔμφυτον αὐτοῦ λεπτότητα καὶ φιλοκαλίαν εἰς τὴν ἐθνικὴν καὶ κοινωνικὴν ἀνάγκην. Παρ' ἐθνικοῦ ποιητοῦ ἀπαιτοῦμεν σήμερον οὐχὶ καλοὺς στίχους καὶ εὐφυολογίας, ἀλλὰ στόμα μεγαλόφωνον os magna sonaturus, ὡς λέγει ὁ Ὁράτιος. Θέλομε ἑκατὸν κατὰ τῆς κακίας βέλος, πᾶν ὅ,τι ἠθέλησαν νὰ βάψῃ εἰς τὴν χύτραν ἐκείνην τῶν στριγγλῶν τοῦ μεσαίωνος τὴν περιέχουσαν ἰὸν ἐχίδνης, ἀφέψημα κωνείου καὶ σίελον λυσσῶντος κυνός.»

Δι' αὐτό, ὅπως ἔγραψεν ὁ Παλαμᾶς διὰ τὸν Ρήγαν, ἡ ποίησις τοῦ Κυπρίου ποιητοῦ, «ἀτημέλητος, χωρὶς εἰκόνας, ἀκκίσματα, ἐλιγμούς, ἄνθη καὶ ψιμμύθια βαίνει εὐθέως πρὸς τὸν σκοπόν». Καὶ ὁ σκοπὸς τοῦ Κυπρίου ποιητοῦ ἦνε καθαρῶς πατριωτικός. Καὶ «οἱ ρυθμοὶ διαδέχονται ὁ εἷς τὸν ἄλλον ὡς ἐπὶ τοῦ ἄκμονος τῆς σφύρας οἱ κτύποι, καὶ ἡ ποίησις του δσω δὲν ἦνε πλαστικὴ τόσον ἦνε ἐθνοπλαστική.»

×

Περὶ αὐτοῦ λοιπὸν ὡς πατριωτικοῦ ποιητοῦ θὰ ὁμιλήσω ἀμέσως κατωτέρω, φρονῶν ὅτι ὡς πατριωτικὸς καὶ διδακτικὸς ποιητὴς ἦνε ἄξιος τῆς εὐγνωμοσύνης τῆς ἰδιαιτέρας του πατρίδος, τῆς ὁποίας ἐξυπηρετεῖ τὴν ὑπόθεσιν, ρινίζων τὰ δεσμά της διὰ τῶν πατριωτικῶν αὐτοῦ στίχων, μὲ τοὺς ὁποίους φρονηματίζεται κι' ἐνθουσιᾷ ἡ μαθητιῶσα νεότης εἰς τὰς πόλεις, τοὺς κώμας καὶ χωρία ἦνε οἱ στίχοι τοὺς ὁποίους μ εὐλάβειαν κι' ἐγερσίνουν ἐνθουσιασμὸν ἤκουαν οἱ χωρικοὶ τῆς Κύπρου τὸν ἴδιον νὰ ἀπαγγέλλῃ, ὅταν οὗτος περιώδευε διὰ τὴν Κυπριακὴν πυροβολαρχίαν ὡς μέλος τοῦ Πατριωτικοῦ Ὁμίλου, ἐμπνέων τὸ πολεμικὸν ἐκεῖνο μένος ποὺ ἠσθάνετο ὁ Μ. Ἀλέξανδρος ἀκούων τοῦ Ἀντιγονίδα τὴν Μουσικήν. Ἦνε οἱ στίχοι τοὺς ὁποίους ἀπήγγελλε κατὰ τὰς ὡραίας ἐκείνας ἑορτελεστίας τοῦ Πατριωτικοῦ Ὁμίλου, οὐτινος ἡγεῖτο ὁ ἀλησμόνητος καὶ λευκὸς ἐκεῖνος πρῶτος πολιτικὸς ἐξόριστος τῆς Κύπρου, ὁ τετιμημένος πατριώτης κι' εὐγενικὸς ἐθναπόστολος ὁ κλείων μέσα του θελήσεως ὠκεανὸν καὶ φιλοπατρίας Βεζούβιον, διὰ τὸν ὁποῖον θὰ γράψῃ εὐγνωμόνως ἡ Ἱστορία τῆς δούλης αὐτῆς Νήσου ὅταν ἐξασφαλισθῇ ἡ ἀναγκαιοῦσα τοῦ χρόνου προοπτική

* * *

Συνεχίζων ὁ ἀγορητὴς ὡμίλησε τὰ δέοντα περὶ πατριωτικῆς ἐν γένει ποιήσεως καὶ τῆς σημασίας αὐτῆς εἰς χώρας ὑπὸ δούλους καὶ ἐξῆρε τὴν ἐξυπηρετοῦσαν τὴν Κυπριακὴν ὑπόθεσιν πατριωτικὴν Μοῦσαν τοῦ Κυπρίου ποιητοῦ, πρὸς τιμὴν καὶ ἐπιβράβευσιν τῆς ὁποίας, λέγει, γίνεται ὁ ἑορτασμὸς τῆς δεκαετηρίδος αὐτοῦ. Ἐτόνισεν ὅτι διὰ τῶν πατριωτικῶν του ποιημάτων πυροῦται κατὰ τῆς ξενοκρατίας τεῖχος χαρακτήρων σταθερῶν καὶ ἦνε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἠμπορεῖ νὰ ζητήσῃ κανεὶς ἀπὸ ἕνα πατριωτικὸν ποιητὴν καὶ ἀνέγνωσε περικοπὰς πατριωτικῶν του ποιημάτων ἀφορώντων τοὺς διαφόρους σταθμοὺς τῆς δούλης ζωῆς τῆς πατρίδος αὐτοῦ.

Ἐτερμάτισε δὲ τὴν κριτικήν του ὁμιλίαν ὁ κ. Μαρκίδης ἐξαίρων τὴν αἰσιοδοξίαν τοῦ ποιητοῦ περὶ τῆς τύχης τῆς Κύπρου, τὴν ὁποίαν Κύπρον, λέγει, ὁ Ἠσελιγκ φέρει ὡς παράδειγμα διὰ ν' ἀποδείξῃ ὅτι ὁ Ἑλληνισμὸς ἦνε ἀνεξολόθρευτος, καὶ συνέστησεν εἰς ὅλους τὴν αὐτὴν αἰσιοδοξίαν καὶ καρτερικὴν ἐπιμονήν.

ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΑ ΓΑΜΩΝ

ΑΞΙΟΤΙΜΕ ΚΥΡΙΕ,

Ἡ Κα καὶ ὁ Κὸς Νικόλαος χ'' Μάρκου καὶ ἡ Κα καὶ ὁ Κὸς χ'' Ἀχιλλεὺς Νικολάου ἐκ Τιμολόγου λαμβάνουσι τὴν τιμὴν νὰ ἀναγγείλωσιν ὑμῖν τοὺς γάμους τῶν τέκνων αὐτῶν

ΜΑΡΚΟΥ Ν. ΜΑΡΚΙΔΟΥ

καὶ

ΕΛΕΝΗΣ Χ'' ΑΧΙΛΛΕΩΣ

εὐλογηθησομένους ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Χρυσαλεούσης τὴν προσεχῆ Κυριακὴν (16)29 Ἰανουαρίου 1922 καὶ ὥραν 1 μμ καὶ νὰ παρακαλέσωσιν ὅμως ὅπως εὐαρεστούμενοι τιμήσητε τοῦτους μετὰ τῆς ἀξ. οἰκογενείας σας.

ΣΗΜ — Οἱ νεόνυμφοι μετὰ τὴν τέλεσιν τοῦ μυστηρίου θὰ ἀναχωρήσωσι διὰ Λευκωσίαν ἔνθα θὰ δεχθῶσι τὰς συγχαρητηρίους ἐπισκέψεις ἐν τῇ κατὰ τὴν ἄνορίαν Ἁγ. Κασσιανοῦ οἰκίᾳ των.

* * *

ΑΞΙΟΤΙΜΕ ΚΥΡΙΕ,

Παρακαλεῖσθε ὅπως εὐαρεστούμενοι τιμήσητε διὰ τῆς εὐγενοῦς ὑμῶν παρουσίας καὶ τῆς ἀξ. οἰκογενείας σας τοὺς γάμους τῶν τέκνων ἡμῶν

ΙΟΡΔΑΝΟΥ ΙΟΡΔΑΝΟΥ

καὶ

ΑΓΑΘΗΣ Ε. ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ

εὐλογηθησομένους ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Ἁγ. Μάμαντος τὴν προσεχῆ Κυριακὴν (16)29 Ἰανουαρίου 1922) καὶ ὥραν 3 μ. μ.

Ἐν Μόρφου τῇ 10)23 Ἰανουαρ. 1922.

Οἱ γονεῖς τῶν μελλονύμφων

Χ'' Μαρίτσα Χ'' Ἰορδάνου
Μαρίτσα Ε. Κυριακίδου.

(Ἰδιαίτεραι προσκλήσεις δὲν θὰ σταλῶσι).

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

Ο ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΜΟΣ

εἶνε οὐσιῶδες ἵνα ἡ Ἑλλὰς εἶνε ἡνωμένη καὶ ὁμιλῇ μὲ μίαν φωνήν. Εἰς τὴν Κύπρον πολὺ δυσάρεστος κατάστασις ἔχει δημιουργηθῇ καθόσον ὁ Ἀρχιεπίσκοπος δὲν ἔχασε καιρὸν καὶ ἀπέστειλε (;) συγχαρητήριον τηλεγράφημα πρὸς τὸν Σ. Μελέτιον. Ἡ ἐνέργεια φαίνεται ὅτι γενικῶς θεωρεῖται ἄκριτος. Ἐφημερίδες τινὲς φρονοῦσιν ὅτι τοιοῦτον τηλεγράφημα δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ σταλῇ πρὶν νὰ ἐξακριβωθῶσιν αἱ ἀπόψεις τῶν ἄλλων αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν. Τὸ τηλεγράφημα αὐτὸ σημαίνει ἀναγνώρισιν καὶ ἀποδοχὴν τῆς ἐκλογῆς. Ἡ Κυπριακὴ Ἐκκλησία εἶνε μία τῶν πέντε μεγάλων Ἑλληνικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ πᾶσα προφύλαξις ἔπρεπε νὰ παρατηρηθῇ πρὸ τῆς πραγματικῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ κύρους τῶν γενομένων. Μομφὴ κάπως αὐστηρὰ ἐπιρρίπεται κατὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ τῶν στενῶν συμβούλων του».

Εἰς τὴν αὐτὴν ἀνταπόκρισιν δημοσιεύεται καὶ περὶ τοῦ «νέου Ἐθν. Συμβουλίου» τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ πηδαλιουχήσῃ τὸ πλοῖον τῆς «Ἐγώσεως» παρασκευαζόμενον τώρα διὰ νέον ταξείδιον. Αἱ ἐφημερίδες προτρέπουσι τοὺς ἐκλογεῖς νὰ ψηφίσωσι μόνον ἀντιπροσώπους οἱ ὁποῖοι θὰ ἀφοσιωθῶσι ψυχῇ καὶ σώματι εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν καὶ θὰ ὑποστηρίξωσι λύσεις συμβιβαστικὰς τοῦ «Κυπριακοῦ ζητήματος» διότι αἱ ἐφημερίδες διὰ τῆς ἐπαναλήψεως τῆς φράσεως αὐτῆς, κατήντησαν νὰ ὁμιλῶσιν ὡς ἐὰν τοιοῦτο «ζήτημα» ἀνεγνωρίζετο γενικῶς ἔξω τῆς Νήσου.

ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ ΠΟΛΙΤΩΝ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ Μ. ΑΡΜΟΣΤΟΥ

ΔΙΑ ΤΟ ΕΝΟΙΚΙΟΣΤΑΣΙΟΝ

Χθὲς περὶ τὴν 10 π. μ. ἐδέχθη εἰς ἀκρόασιν ἡ Α Ε. ὁ Μ. Ἀρμοστὴς ἐπιτροπείαν ἐκ συμπολιτῶν ἐν σχέσει πρὸς τὸ γεννηθὲν ζήτημα τοῦ ἐνοικιοστασίου. Ἡ ἐπιτροπεία ἀπετελεῖτο ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Τιρίμου, Γ. Ὑψηλάντου, Ι. Σπανοπούλου, καὶ Γ. Κολοκασίδου, Χασὰν Τζιγῆς ἐφ., Μεχμὲτ Ἀλὴ Παρουξὴ ἐφ., Μεχμὲτ Νεμτζῆ ἐφ. καὶ Σαλὶχ Σαπὶτ ἐφ.

Ἐκ μέρους τῆς Ἐπιτροπείας προσεφώνησε τὴν Α. Ἐξοχότητα ὁ κ. Γ. Δ. Τιρίμος τονίσας ὅτι ὁμιλεῖ ὡς ἐντολοδόχος χιλίων πτωχῶν βιοπαλαιστῶν οἱ ὁποῖοι μὴ δυνάμενοι νὰ βαστάξωσι τὸ δυαβάστακτον βάρος τῶν ἐνοικίων ζητοῦσι τὴν Κυβερνητικὴν ἀντίληψιν. Τὸ ζήτημα τῶν ἐνοικίων ἐμφανισθὲν εἰς ἄλλας χώρας ἕνεκα τοῦ πολέμου ἐγεννήθη καὶ εἰς τὴν Κύπρον ὅπου ἀτετραπλασιάσθησαν τὰ ἐνοίκια καὶ ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ λάβῃ ἐνδιαφέρον καὶ λύσῃ δικαίως τὸ ζήτημα.

Μετὰ ταῦτα ὡμίλησεν ὁ κ. Γ. Ὑψηλάντης ὅστις ἀφοῦ περιέγραψε τὴν ἀλματικὴν αὔξησιν τῶν ἐνοικίων ἐζήτησεν ὅπως ἡ Κυβέρνησις ἀναστείλῃ τὴν ἔκδοσιν διαταγμάτων ἐξώσεως.

Ἀφοῦ εἶπεν ἔπειτα ὀλίγα καὶ ὁ Σαπὶτ ἐφ. ἐδευτερολόγησεν ὁ κ. Τιρίμος τονίσας ὅτι οἱ κυριώτεροι κτηματίαι Λευκωσίας εἶνε τὸ Ἐβκάφ, ἡ Φανερωμένη καὶ ὁ Κύκκος «σωματεῖα ἱερά, ἱδρυθέντα διὰ τῶν δωρεῶν πιστῶν τῶν ὁποίων ὁ σκοπὸς εἶνε ἡ ἀγαθοεργία καὶ οὐχὶ ἡ εἰσπραξις ἐξαντλητικῶν ἐνοικίων καὶ ἐπομένως ὅτι ἐπεμβαίνουσα ἡ Κυβέρνησις, ἁπλῶς θὰ φέρῃ τὰ σωματεῖα ταῦτα εἰς τὸν ἀρχικὸν αὐτῶν προορισμόν».

Κατὰ τὴν συνέντευξιν ταύτην ἡ Α. Ἐξοχ. ἐπανειλημμένως ἐδήλωσεν ὅτι τὸ ζήτημα θὰ τύχῃ τῆς ἀμέρι στου προσοχῆς τῆς Κυβερνήσεως.

ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΧΑΡΤΟΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ

Διὰ διατάγματος ἐν Συμβουλίῳ τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ ὑπὸ ἡμερομ. 8)21 Ἰανουαρ. 1922 δημοσιευθέντος εἰς ἔκτακτον ἔκδοσιν τῆς Ἐπισήμου Ἐφημερίδος ὁρίζεται ὅτι πάντα τὰ δεκασέλινα καὶ πεντασέλινα γραμμάτια τῆς νομισματικῆς κυκλοφορίας τοῦ σχεδίου τοῦ ἔτους 1914, ἅτινα ἐξεδόθησαν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς Προκηρύξεως τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ, τῆς χρονολογουμένης ἀπὸ τῆς 2ας Σεπτεμβρίου 1915, θὰ παύσωσι νὰ ἦνε ἀγώγιμα καὶ ἔννομου κυκλοφορίας μετὰ τὴν 18)31 Ἰανουαρίου 1922.

Πάντα τὰ εἰρημένα γραμμάτια πρέπει νὰ προσαχθῶσι, πρὸς ἀνταλλαγήν, εἴτε εἰς κλάδον τινὰ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Ὀθωμανικῆς Τραπέζης εἴτε εἰς Ἐπαρχιακόν τι Διοικητήριον, κατὰ τὴν 18)31 Ἰανουαρίου 1922 ἢ πρὸ αὐτῆς.

Ἡ Κυβέρνησις ὑπ' οὐδεμίαν ὑποχρέωσιν θὰ διατελῇ ὡς πρὸς οἱονδήποτε τῶν εἰρημένων γραμματίων, ὅπερ δὲν θὰ προσήγετο πρὸς ἀνταλλαγήν, ὡς προείρηται, κατὰ τὴν 18)31 Ἰανουαρίου 1922 ἢ πρὸ αὐτῆς.

Α ΠΩΛΕΣΘΗ ἡ ὑπ' ἀριθ 68,905 Ὁμολογία τοῦ Αἰγυπτιακοῦ ἐφεδί Φουσιὲ πρωτης ἐκδόσεως

Ὁ εὑρὼν αὐτὴν παρακαλεῖται νὰ τὴν παραδώσῃ πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην της κ. Κυπριανὸν Χριστοφίδην, Παντοπώλην, κατὰ τὴν εἴσοδον τοῦ Παντοπωλείου, καὶ θέλει ἀμειφθῆ γενναίως.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΚΑΙ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ. Την παρ. Κυριακὴν ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἱεροῦργησεν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Φανερωμένης καὶ προέστη Μνημοσύνου ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τοῦ πολυκλαύστου νέου ΚΑΤΘΑΙΟΥ Γ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΙΔΟΥ ἀπρβιώσαντος τὴν παρ. Τετάρτην εἰς Παρισίους καὶ κηδευθέντος τὸ παρ. Σάββατον.

◆ ◆ ◆

ΔΙΕΤΡΙΓΕΝ εἰς Λευκωσίαν ἐπὶ δύο ἡμέρας ἡ Α. Π. ὁ Μητροπολίτης Κυρηνείας κ. Μακάριος. Ἡ Α. Π. ἐπεσκέφθη τὴν Κυριακὴν τὸν ποιητὴν κ. Ι Περδίον μετὰ τοῦ ὁποίου συνδέεται διὰ φιλίας ἀπὸ τῆς κοινῆς δ' ἐπιστημονικοὺς λόγους διατριβῆς εἰς Ἐλβετίαν καὶ προσέφερεν εἰς αὐτὸν συγχαρητήρια διὰ τὴν Δεκαετηρίδα του.

◆ ◆ ◆

ΔΙΑ ΤΟΥ ΕΝΤ. ΠΡΟΞΕΝΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ἐν Λάρνακι διαβιβάσθη πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον τηλεγράφημα τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἑλλάδος διὰ τοῦ ὁποίου γνωστοποιεῖται εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Κύπρου ἡ καταδικαστικὴ ἐκείνης ἀπόφασις κατὰ τοῦ ἐκλεγέντος ὡς Οἰκουμ. Πατριάρχου Σεβ. κ. Μεταξάκη.

◆ ◆ ◆

Η ΕΚΔΟΓΗ τῶν Ἐθνικῶν Συμβολῶν ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν Λευκωσίας καὶ Λάρνακος θὰ λάβῃ χώραν τὸ πρωΐ Σάββατον εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν καὶ τὴν Μητρόπολιν Λάρνακος. Μεταξὺ τῶν ὁποφηφίων τῆς Λευκωσίας θὰ θεωρῆται καὶ ὁ κ. Χρ. Καλαβρὸς κατ' ἀνακοίνωσιν πρὸς ἡμᾶς τοῦ Μ. Ἀρχιεπισκόπου, ὅστις--εἶπε—δὲν ἀποδέχεται τὴν παραίτησιν αὐτοῦ, ἐφόσον ἐκείνη ἔγεινε χάριν τοῦ συμβιβασμοῦ, ἐνῶ τώρα θὰ γίνῃ ἐκλογή.

◆ ◆ ◆

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ἐπὶ τῆς διαλογῆς τῶν ψηφῶν τῶν Δεξισκάλων διὰ τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτῶν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Συμβούλιον συνέρχεται κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου αὔριον, καθόσον δὲν κατωρθώθη νὰ προσέλθωσιν ὅλα τὰ μέλη κατὰ τὸ π. Σάββατον.

◆ ◆ ◆

ΓΑΜΟΙ. Ἐν στενωτάτῳ κύκλῳ συγγενῶν καὶ φίλων ἄνευ ἐπισημότητος ἐτελέσθησαν τὴν 6ην μ. μ. τῆς π. Κυριακῆς οἱ γάμοι τοῦ ἐδπαιδεύτου Βοηθοῦ Ἐπαρχιακοῦ Ἰατροῦ καὶ ἀρίστου νέου κ. Ἀγαθοκλέους Χατζηγαβριὴλ μετὰ τῆς χαριεστάτης καὶ περιφήμου Δίδος Κλειοῦς Μ. Λουκαΐδου.

Οἱ νεόνυμφοι ἕνεκα προσφάτου οἰκογενειακοῦ πένθους τὰς συγχαρητηρίους ἐπισκέψεις θέλουσι δεχθῆ ἀργότερον.

Ὁ «Κυπριακὸς Φύλαξ» ποσοφῶν πρὸς τὸ ἐκλεκτὸν ζεῦγος, διὰ τοῦ ὁποίου συνεδέθησαν δύο ἔγκριτοι τῆς πρωτευούσης Οἰκογένειαι, τὰ θερμότατα συγχαρητήριά του εὐχεται εἰς αὐτὸ τὴν συζυγικὴν συμβίωσιν πανευτυχῆ καὶ ἀνέφελον οἰκογενειακὴν εὐδαιμονίαν.

—Ἐπίσης ἐτελέσθησαν τὴν π. Κυριακὴν ἐν μέσῳ εὐρυτάτου καὶ φαιδροῦ κύκλου συγγενῶν καὶ φίλων οἱ γάμοι τοῦ καλλίστου νέου κ. Μιλτ. Νικολαΐδου, Δερματεμπόρου καὶ τῆς σεμνῆς καὶ εὐειδοῦς δεσποινίδος Μαρίτσας Μ. Θεοχαρίδου.

—Ηὐλογήθησαν ὡσαύτως τὴν π. Κυριακὴν ἐν Ψημολόφου οἱ γάμοι τοῦ ἀρίστου διδασκάλου κ. Χριστοδούλου Ι. Χριστοδουλίδου μετὰ τῆς καλλίστης Δεσποινίδος Φωτεινῆς Σοφοκλέους, κόρης προκρίτου οἰκογενείας τοῦ χωρίου.

—Ἐπίσης ηὐλογήθησαν οἱ γάμοι τοῦ ἀρίστου νέου κ. Ι. Τσιταρίδου μετὰ τῆς περικαλλοῦς Δίδος Ἰσμ. Κ. Ταλιάνου.

Πρὸς πάντα τὰ νεόνυμφα ζεύγη εὐχόμεθα τὸν συζυγικὸν βίον μεστὸν πάσης εὐδαιμονίας.

◆ ◆ ◆

Ο ΚΑΙΡΟΣ ἀπὸ τῆς π. Δευτέρας μετεβλήθη καὶ πάλιν εἰς βροχερὸν καὶ ἐξακολουθεῖ τοιοῦτος.

Ἐκ τῆς ἠλεκτρικῆς συμπυκνώσεως τῆς ἀτμοσφαίρας ἐσημειώθησαν καὶ καραυνοὶ μετὰ θυμάτων δυστυχῶς ἀνθρωπίνων. Τοιουτοτρόπως εὗρον οἰκτρὸν θάνατον ἀπὸ καραυνοπληξίας ὁ ἀτυχὴς διδάσκαλος Θεοχάρης Παπαδόπουλλος ἐνῶ μετέβαινεν ἀπὸ τῆς Μόρτου εἰς τὴν Σκυλλοῦραν καὶ κάποιος χωρικὸς ἐκ τῆς Ἀγκαστίνας.

◆ ◆ ◆

Ο ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩι εὐελπὶς φοιτητὴς τῆς Νομικῆς ἡμέτερος συμπολίτης κ. Μίκης Α. Ταβερνάρης ἐδωκε μετ' ἐπιτυχίας τὰς ἐνιαυσίους ἐξετάσεις του.

◆ ◆ ◆

Ο κ. ΝΙΚΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ, Διευθυντὴς τῆς Ἑταιρείας τῶν ἐν Κύπρῳ Κινηματογράφων Ἀστὲρ—Πατέ, προσέφερε πρὸς τὸν κ. Περδίον κατὰ τὴν Ἑσπερίδα τῆς Δεκαετηρίδος του ὡραῖον συμβολικὸν δῶρον, καλλιτεχνικὸν ἀγαλμάτιον παριστάνον ἐφηβον μὲ ἀνυψωμένην τὴν δεξιὰν κρατοῦσαν στέφανον.

◆ ◆ ◆

Ο ΕΥΕΛΠΙΣ ΓΥΜΝΑΣΙΟΠΑΙΣ (τῆς Α' τάξεως) κ. Γεώργ. Ι. Σπανόπουλος ἐκδηλῶν ἐμπράκτως τὴν φιλοπατρίαν τὴν ὁποίαν διδάσκεται ἀπὸ τῆς οἰκογενείας καὶ τῆς Σχολῆς εἰς τὴν ὁποίαν φοιτᾷ ἀπέστειλε τὴν παρ. ἑβδομάδα ἐκ τῶν δώρων του τῆς πρώτης τοῦ ἔτους καὶ ἐκ τοῦ κουμπαρᾶ του £5.0.0. πρὸς τὴν Α. Μ. τὴν Βασίλισσαν Σοφίαν διὰ τὰ μάλλινα εἴδη τοῦ Ἑλληνος στρατιώτου. Τὸν πατριωτικὸν καὶ ἐνθουσιώδη μαθητὴν συγχαίρομεν θερμῶς διὰ τὴν εὐγενῆ πρᾶξιν του.

◆ ◆ ◆

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΦΗΜ. ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ δημοσιεύεται κατάλογος τῶν Ἰατρῶν τῶν ἐγγεγραμμένων συμφώνως πρὸς τὸν Νόμον περὶ ἐγγραφῆς τοῦ 1917. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐγγεγραμμένων ἀνέρχεται εἰς 158. Ἐκ τούτων ἔχουσι δίπλωμα τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν 96, Κωνσταντινουπόλεως 17, Πανεπιστημίων τῆς Ρωσίας 10, τῆς Βηρυτοῦ 7, Πανεπιστημίων τῆς Γαλλίας 7, Ἀγγλικῶν Πανεπιστημίων 5, Ἀμερικανικῶν 4, τῆς Γερμανίας 1, Ἐλβετίας 1, Ἰρλανδίας 1.

◆ ◆ ◆

ΕΙΣ ΣΥΝΕΡΙΑΝ αὐτοῦ τὸ Ἐπαρχιακὸν Ἰταρὲ Λευκωσίας διώρισεν ὡς ἐλεγκτὰς τοῦ Δημαρχείου Λευκωσίας τοὺς κ.κ. Κ. Σαμουὴλ καὶ Ἰζζὲ Βέην Μουφτζατέ, τοῦ Δημαρχείου Μόρφου τοὺς κ. κ. Ν. Ἀναστασιάδην καὶ Χουσεὶν Ἀβνῆ, τοῦ Δημαρχείου Λεύκας τοὺς κ.κ. Ἡσαΐαν χ'' Ἰωάννου καὶ Χασὰν Χιλμὶ καὶ τοῦ Δημαρχείου Κυθραίας τοὺς κ.κ. Μ. Α Ἀνδρονίκου καὶ Γεώργιον Ν Κυριακίδην.

◆ ◆ ◆

ΕΞΕΔΟΘΗ ὁ 26ος ἀριθμὸς τῆς «Ἀγωγῆς» περιέχων μεταξὺ ἄλλης ὕλης συνέχειαν παιδαγωγικοῦ ἄρθρου κατὰ διασκευὴν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Διδασκαλείου κ. Παϊδοῦσση καὶ καυστικώτατον σαρκασμὸν τοῦ Γεωπόνου κ. Κλόκαρη πρὸς τοὺς ἀνοσίους ἐμπρηστὰς τῶν δασῶν.

◆ ◆ ◆

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ τοῦ ἀοιδίμου Λουκᾶ Γεωργίου προσέφερον ἀντὶ στεφάνου εἰς τὴν Φιλόπτωχον Ἑταιρείαν Βαρωσίων καὶ οἱ κ κ. Ι. Δικωμίτης καὶ Ν. Θεοκόνδρου, ὁ σελλ. ὁ πρῶτος καὶ 3 ὁ δεύτερος.

◆ ◆ ◆

ΕΛΛΕΙΠΕΙ ΧΩΡΟΣ ἐπὶ τοῦ παρόντος θὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τὶ γράφει ὁ διάσημος Μάξ Νορδάου διὰ τὸν «Κίτρινον Τύπον» τοῦ ὁποίου ἀπαισίαν ἐξάνθησιν ἐσημείωσε δυστυχῶς καὶ ἡ Κυπριακὴ δημοσιογραφία ἀσεβοῦσα ἐνοσίως πρὸς τὸν ὑψηλὸν τοῦ Τύπου προορισμόν.

Μετὰ βαθυτάτης λύπης καὶ πραγματικοῦ ψυχικοῦ σπαραγμοῦ ἀναγγέλλομεν τὸν θάνατον εὐέλπιδος συμπολίτου καὶ ἐξαιρετικῶν προσόντων νέου, τοῦ

ΜΑΤΘΑΙΟΥ Γ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΙΔΟΥ

Ὁ ἀτυχὴς νέος σπουδάζων συγχρόνως τὰ Ἐμπορικὰ καὶ Νομικὰ εἰς Παρισίους προσεβλήθη ὑπὸ γρίπης μετὰ ἐπιπλοκῆς πλευρίτιδος καὶ δυστυχῶς δὲν κατωρθώθη νὰ σωθῇ μεθ' ὅλας τὰς προσπαθείας τῆς ἐπιστήμης καὶ τὰς τρυφερὰς περιποιήσεις τῶν γονέων του, οἱ ὁποῖοι ἔσπευσαν μόλις ἐπληροφορήθησαν τὴν ἀσθένειάν του παρὰ τὸ προσκεφάλαιόν του. Ἡ ἀδιάκοπος καὶ ἐξαντλητικὴ ἐπιστημονικὴ ἐργασία τοῦ φιλομαθεστάτου νέου ἔφερε τὸν ὀργανισμόν του εἰς τὸ σημεῖον ἀδυναμίας τοιαύτης ἕνεκα τῆς ὁποίας ἡ ἀποτελεσματικὴ πάλη κατὰ τῆς τρομερᾶς ἀσθενείας καὶ μάλιστα ὑπὸ κλίμα ὄψυλον καὶ πολὺ διάφορον τοῦ Κυπριακοῦ ἦτο ἀδύνατος, ὥστε ὁ πολύκλαυστος Ματθαῖος νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὸ μοιραῖον τέλος.

Διὰ τοῦ προώρου θανάτου τοῦ εὐέλπιδος, φιλοτίμου καὶ χρηστοτάτου ἐφήβου ἡ Λευκωσία ἐστερήθη λαμπροῦ ἐπιστήμονος καὶ ἀρίστου πολίτου ὁ ὁποῖος θὰ ἐτίμα αὐτὴν ἀσφαλῶς μίαν ἡμέραν.

Ἡ λαμπρὰ ἀνατολὴ τοῦ φιλομαθεστάτου Ματθαίου κατὰ τὰς Γυμνασιακὰς σπουδάς του ἦτο προάγγελος λαμπροῦ μεσουρανήματος μετὰ τὸ πέρας τῶν ἀνωτέρων σπουδῶν του.

Εἶνε διὰ τοῦτο γενικὴ ἡ λύπη καὶ ἡ συμπάθεια συγχρόνως πρὸς τὴν τόσῳ καιρίως τραυματισθεῖσαν Οἰκογένειάν του πρὸς τὴν ὁποίαν ἀδυνατοῦμεν νὰ εὕρωμεν λόγους ἐκδηλώσεως τῆς λύπης τὴν ὁποίαν αἰσθανόμεθα διὰ τὸ ἀνεπανόρθωτον δυστύχημά της, δυστύχημα διὰ τὸ ὁποῖον μόνον ἡ γλυκεῖα καὶ παρήγορος τοῦ Ἰησοῦ θρησκεία δύναται νὰ δώσῃ ἀνακούφισιν καὶ ἐμβάλῃ εἰς τὴν ὁ δυνωμένην ψυχὴν των καρτερίαν.

Β. ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝ ΛΑΡΝΑΚΙ

Ἀρ. Πρωτ. 6.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 234, 238, 241 τοῦ Προξενικοῦ Κώδικος καὶ τὸν Νόμον 764 περὶ καταβολῆς τελῶν πιστοποιητικοῦ ἰθαγενείας τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ βιούντων Ἑλλήνων ὑπηκόων, καλοῦμεν πάντας τοὺς ἐν Κύπρῳ διαμένοντας Ἕλληνας ὑπηκόους ὅπως προσέλθωσιν εἰς τὸ Προξενεῖον ἢ ἄλλως φροντίσωσι περὶ τῆς καταβολῆς τῶν τελῶν πιστοποιητικοῦ ἰθαγενείας διὰ τὸ ἀρξάμενον ἔτος.

Οἱ μὴ καταβαλόντες τὰ τέλη παρελθόντων ἐτῶν, ὀφείλουσι νὰ ἐπισπεύσωσι τὴν καταβολὴν τῶν ὀφειλομένων. Ἡ μὴ καταβολὴ συνεπάγεται ἄρνησιν πάσης πράξεως ἐν τῷ Προξενείῳ.

Ἐν Λάρνακι τῇ 1η Ἰαν 1922.

Ὁ Πρόξενος
Ζ. ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

Ἄρθρ. 234.

Εἰς τέλος πιστοποιητικοῦ ἰθαγενείας ὑπάγονται : α') 25 σελινίων ἐτησίως οἱ τραπεζῖται, μεγαλέμποροι, μεγαλοκτηματίαι, εἰσοδηματοῦχοι, ἔμποροι, ἐργοστασιάρχαι, κτηματίαι, μισθωταὶ, ἐπιστήμονες ἰατροί, μηχανικοί, ἀρχιτέκτονες, δικηγόροι, φαρμακοποιοὶ καὶ δικολάβοι. β') 15 σελινίων : οἱ ἐμπορικοὶ ὑπάλληλοι, μικροέμποροι, μικρομεσῖται, βιομήχανοι παντὸς εἴδους, καθηγηταί, ὁ δάσκαλοι, πρακτικοὶ ἀρχιτέκτονες καὶ οἱ μεταρχόμενοι ἐν γένει ἐπιτήδευμα βιοποριστικόν. γ' 5 σελινίων οἱ παρὰ ἀκαὶ καὶ οἱ παντὸς εἴδους ἐργάται καὶ χειρώνακτες.

Ἄρθρ. 238.

Τελευταία παράγραφος :

Ὁ μὴ καταβαλὼν τὸ τέλος πιστοποιητικοῦ ἰθαγενείας ἐντὸς τῶν πρώτων ἓξ μηνῶν τοῦ ἔτους, ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν προσθέτου τέλους 20 ο/ο συνεισπρατομένου μετὰ τοῦ ἀρχικοῦ ἐὰν ἐπιθέσεως ἐνσήμου.

ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΓΑΜΟΥ

ΑΞΙΟΤΙΜΕ ΚΥΡΙΕ,

Τελουμένων τῇ προσεχεῖ Κυριακῇ (16)29 Ἰανουαρίου 1922) καὶ ὥρᾳ 3 μ.μ. ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Ἁγ. Νικολάου τῶν γάμων τῶν τέκνων ἡμῶν,

ΕΥΑΓΓΕΛΗ Χ'' ΚΥΡΙΑΚΟΥ
καὶ
ΕΡΑΤΟΥΣ ΛΟΥΚΑ

παρακαλεῖσθε ὅπως εὐαρεστούμενοι τιμήσητε τούτους μετὰ τῆς ἀξ. οἰκογενείας σας.

Ἐν Ἐγκωμῇ τῇ 12 Ἰανουαρίου 1922.

Οἱ γονεῖς τῶν μελλονύμφων

Χ'' Κυριακὸς Ἰωάννου
Φλουρεντζοῦς Χ'' Κυριακοῦ
Λουκᾶς Σάββα
Φροδοῦλα Λουκᾶ.

ΠΩΛΗΣΙΣ ΓΑΖΟΖΟΜΗΧΑΝΗΣ

Προμηθευθεὶς ἐξ Εὐρώπης μεγάλην μηχανὴν πρὸς κατασκευὴν ἀερίου χων ποτῶν, διαθέτω πρὸς πώλησιν τὴν ἤδη ὑπάρχουσαν τοιαύτην ἐν τῷ Ἐργοστασίῳ μου, νεωτάτου συστήματος, ὡς καὶ μίαν πετρελαιομηχανὴν τοῦ παγκοσμίου φήμης Ἐργοστασίου *Buston Hornsdy* 5 1)2 ἵππων δυνάμεως καὶ ἐν ἄριστῃ καταστάσει.

Οἱ βουλόμενοι νὰ ἀγοράσωσι τὰς μηχανὰς ταύτας δύνανται νὰ ἐπισκεφθῶσι τὸ Ἐργοστάσιόν μου διὰ νὰ τὰς ἴδωσι κινουμένας καὶ ζητήσωσι πᾶσαν σχετικὴν πληροφορίαν.

Ἐν Λευκωσίᾳ.
(4—1) Θ. ΟΥΡΑΝΙΟΣ

ΤΑ ΝΕΩΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(ΔΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΥ).

ΑΘΗΝΑΙ, 8)21 Ἰανουαρ. Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Λονδίνου, οἱ «Τάϊμς» δημοσιεύουσι τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα τοῦ εἰδικοῦ αὐτῶν ἀνταποκριτοῦ ἐν τῇ Ἐγγὺς Ἀνατολῇ :

«Πολλάκις ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεώς μου ἐξ Ἀθηνῶν ἠρωτήθην ἐὰν αἱ σφοδραὶ διενέξεις, αἵτινες ἀπὸ τοῦ 1915 δηλητηριάζουν τὴν ἐν Ἑλλάδι πολιτικὴν καὶ κοινωνικὴν ζωὴν παρουσιάζουσι συμπτώματα ὑφέσεως. Πρὸ τινων μηνῶν θὰ ἠδύνατό τις ἴσως ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην καταφατικῶς. Ἀλλ' ἡ ἐκλογὴ τοῦ Μεταξάκη ὑπεδαύλισε τὰ πολιτικὰ πάθη.

Ἐν τούτοις ὅσῳ μεγαλυτέρα ἐν Ἀθήναις ὑπάρχει διαίρεσις, τόσῳ ἡ ἐνάτης εἰς τὸ μέτωπον εἶναι μεγαλυτέρα. Ὁ Κος Στεργιάδης ἐργάζεται ἐν πλήρει ἁρμονίᾳ μετὰ τῶν στρατηγῶν Βλαχοπούλου καὶ Παπούλα καὶ προσπαθεῖ ὅσον δύναται ὅπως οἱ τῶν ἀξιωματικῶν κατάλογοι καὶ αἱ προαγωγαὶ αὐτῶν γίνωνται οὐχὶ ἀναλόγως τῶν πολιτικῶν γνωμῶν τῶν ἀξιωματικῶν. Ὁ Κος Παπούλας ἐργάζεται ὁμοίως μολονότι καὶ οὗτος ἐφυλακίσθη ἀπὸ τοῦ 1918 μέχρι τοῦ 1920 ὑπὸ τῶν βενιζελικῶν.

«Οἱ κατὰ τὸν παρελθόντα χειμῶνα ἐκφρασθέντες ἐνδοιασμοὶ περὶ γερμανοφίλου ἐν Ἑλλάδι πολιτικῆς μετὰ τὴν παλινόρθωσιν τῶν βασιλικῶν, ἀποδεικνύονται ἀβάσιμοι. Ἡμεῖς οἱ Ἄγγλοι ἔχομεν πάντοτε τὰς συμπαθείας τοῦ λαοῦ, ἐξαιρουμένης μιᾶς δρακὸς Κομμουνιστῶν.

(ΔΙΑ ΤΟΥ ΡΕΟΥΤΕΡ)

ΡΩΜΗ, 8)22 Ἰανουαρ.—Ὁ Πάπας Βενέδικτος ΙΕ' ὑπέκυψε τελειωτικῶς κατὰ τὴν 3ην τῆς πρωΐας ὅτε ἐδοκίμασε μεγάλην στενοχωρίαν κατὰ τὰ ἔσχατά του, ὅτε οἱ σφυγμοὶ ταχέως κατέπεσαν.

ΡΩΜΗ, 8)22 Ἰανουαρ.—Ἡ ἀγωνία ἤρξατο τὰς 5-20' ἀκριβῶς ὅτε ὁ Καρδινάλιος Βίκο ἔφθασεν εἰς τὸ Βατικανὸν ἵνα τελέσῃ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐν τῷ Παρεκκλησίῳ. Μετὰ τὴν λειτουργίαν ὁ Τζιόρτζι παρέσχε τὴν συγχώρησιν κατόπιν τῆς ὁποίας ὁ Πάπας ἐξέπνευσε τὴν 6ην ἀκριβῶς. Μεταξὺ τῶν παριστάμενων κατὰ τὸ τέλος ἦσαν οἱ Καρδινάλιοι Γασπάρρι, Βίκο, Τζιόρτζι, Γαντίνι, καὶ ὁ Κόμης Πέρσικο ἀνεψιὸς τοῦ Πάπα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 11)24 Ἰανουαρ.—Αἱ Γαλλο-Βρεττανικαὶ διπλωματικαὶ συνομιλίαι ἀναφορικῶς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς Ἐγγὺς Ἀνατολῆς ἔχουσι μέχρι τοῦδε προαχθῆ μέχρι τοῦ ἀκολούθου σημείου : Ὁ Κούρζων ὑπέβαλε διακοίνωσιν ἐν τῇ ὁποίᾳ περιλαμβάνονται οἱ Βρεττανικοὶ ὅροι πιστεύεται ὅτι ἡ ἐκκένωσις τῆς Σμύρνης γίνεται ἀποδεκτὴ μετ' ἀναλόγων διὰ τὰς Χριστιανικὰς μειονότητας ἐγγυήσεων ἐν αἷς περιλαμβάνεται ὁ διορισμὸς Χριστιανοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ· ἐπίσης γίνεται ἀποδεκτὴ ἡ τροποποίησις τῶν Θρακικῶν συνόρων ἅτινα κατὰ τὴν γενομένην εἰσήγησιν θὰ ἀκολουθήσωσι γραμμὴν ὀλίγον νοτίως τῆς Μηδείας ἐπὶ τῆς Μαύρης θαλάσσης διὰ τοῦ Τσορλοῦ καὶ θὰ καταλήγωσιν εἰς Ραιδεστόν. Οἱ Γαλλο-Τουρκικοὶ κύκλοι ἐντοῦτοις θεωροῦσι τὰ σύνορα ὡς μὴ ἀσφαλῆ στρατηγικῶς.

Σ. Σ. «Κ. Φ.» Ἡ εἴδησις αὕτη ἀπὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως διεψεύσθη πρὸ ἡμερῶν ἐξ Ἀθηνῶν.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

ΕΚ ΛΕΜΕΣΟΥ

ΛΕΜΕΣΟΣ, 11)24)1)1922.

Ἡ ἀγορά μας καθ' ὅλον τὸν διαρρεύσαντα Δεκέμβριον δὲν ἐπέδειξε καμμίαν σοβαρὰν βελτίωσιν